उदकशान्ति मन्त्राः

ब्रह्म॑जज्ञा॒नं प्र॑थ॒मं पु॒रस्ता᳚त् विसी॑म॒तस्सु॒रुचो॑
वे॒न आ॑वः ।सबु॒ध्निया॑ उप॒मा॑स्य॒विष्ठः स॒तश्च॒
योनि॒मस॑तश्च॒विवः॑ ॥
आपो॒ वा इ॒दꣳ सर्वं॒ विश्वा॑ भू॒तान्यापः॑ प्रा॒णा वा
आपः॑प॒शव॒ आपोऽन्न॒मापोऽमृ॑त॒मापः॑ स॒म्राडापो॑
वि॒राडापः॑स्व॒राडाप॒श्छन्दा॒ꣳस्यापो॒ज्योती॒ꣳष्या
पो॒यजू॒ꣳष्याप॑स्स॒त्यमाप॒स्सर्वा॑ दे॒वता॒ आपो॒
भूर्भु॒वस्सु॒वराप॒ ओं ॥
अ॒पः प्रण॑यति । श्र॒द्धावा आपः॑ ।
श्र॒द्धां ए॒वारभ्य॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति
अ॒पः प्रण॑यति । य॒ज्ञो वै आपः॑ ।
य॒ज्ञं ए॒वारभ्य॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति
अ॒पः प्रण॑यति । व॒ज्रो वै आपः॑ ।
वज्र॑मे॒व भ्रातृ॑व्येभ्यः प्रहृत्य॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति ।
अ॒पः प्रण॑यति । आपो॒ वै रक्षो॒घ्नीः ।रक्षा॑सां
अप॑हत्यै ।अ॒पः प्रण॑यति । आपो॒ वै दे॒वाना᳚ं
प्रि॒यंधाम॑ दे॒वाना॑मे॒व प्रि॒यंधाम॑ प्र॒णीय॒ प्रच॑रति ।
अ॒पः प्रण॑यति । आपो॒ वै सर्वा॑ दे॒वताः᳚ ।
दे॒वता॑ ए॒वा॒रभ्य॑ प्र॒णीय॒ प्रच॑रति ।
आपो॒वैशा॒न्ताः । शा॒न्ताभि॑रे॒वास्य॑
शुचꣳ॑शमयति ॥दे॒वो व॑स्सवि॒ता उत्पु॑नातु ।
अच्छि॑द्रेण प॒वित्रे॑ण । वसोः᳚ सूर्य॑स्य र॒श्मिभिः॑ ।
स हि रत्ना॑नि दा॒शुषे᳚ सु॒वाति सवि॒ता भगः॑ । तं
भा॒गं चि॒त्रमी॑महे ॥

ओं अ॒ग्निमी᳚ळे पु॒रोहि॑तं य॒ज्ञस्य॑ दे॒वमृ॒त्विज᳚म् ।
होता᳚रं रत्न॒धात॑मम् ॥
इ॒षेत्वो॒र्जे त्वा॑ वा॒यव॑स्थोपा॒यवस्थ दे॒वो वः॑
सवि॒ता प्रार्प॑यतु॒ श्रेष्ठ॑तमाय॒ कर्म॑णे ॥
अग्न॒ आया॑हि वी॒तये॑ गृणा॒नो ह॒व्यदा॑तये ।
निहोता॑ सत्सि ब॒र्हिषि॑ ॥
शन्नो॑ दे॒वीर॒भिष्ट॑य॒ आपो॑ भवन्तु पी॒तये᳚ ।
शंयोर॒भिस्र॑वन्तु नः ॥

कृ॒णु॒ष्व पाजः॒ प्रसि॑ति॒न्न पृ॒थ्वीं या॒हिरा॒जेवाम॑वा॒ꣳ
इभे॑न ।तृ॒ष्वीमनु॒ प्रसि॑तिं द्रू॒णा॒नोऽस्ता॑ऽसि॒
विध्य॑ र॒क्षस॒स्तपि॑ष्ठैः ॥तव॑ भ्र॒मास॑ आशु॒या
प॑त॒न्त्यनु॑ स्पृश धृ॒षता शोशु॑चानः ।तपू॑ꣳष्यग्ने
जु॒ह्वा॑ पत॒ङ्गानसं॑न्दितो॒ वि सृ॑ज॒ विष्व॑गु॒ल्काः ॥
प्रति॒ स्पशो॒ वि सृ॑ज॒ तूर्णि॑तमो॒ भवा॑ पा॒यु॒र्वि॒शो
अ॒स्या अद॑ब्धः ।यो नो॑ दू॒रे अ॒घश॑ꣳसो यो
अन्त्यग्ने॒ माकि॑ष्टे॒ व्यथि॒राद॑धर्षीत् ॥
उद॑ग्ने तिष्ठ॒ प्रत्याऽऽत॑नुष्व॒ न्य॑मित्राꣳ॑ ओषतात्
तिग्महेते ।यो नो॒ अरा॑तिꣳ समिधान च॒क्रे नी॒चा
तं ध॑क्ष्यत॒सं न शुष्क᳚म् ॥ऊ॒र्ध्वो भ॑व प्रति॑
विध्या॒ध्य॒स्मदा॒विष्कृ॑णुष्व॒ दैव्या᳚न्यग्ने ।
अव॑ स्थि॒रा त॑नुहि यातु॒जूना᳚ जा॒मिमजा॑मिं॒ प्र
मृ॑णीहि॒ शत्रू॑न् ॥

स ते॑ जानाति सुम॒तिं य॑विष्ठ॒ य ईव॑ते॒ ब्रह्म॑णे
गा॒तुमैर॑त् ।विश्वा॒॑न्यस्मै सु॒दिना॑नि रा॒यो
द्यु॒म्नान्य॒र्यो वि दुरो॑ अ॒भि द्यौ॑त् ॥
सेद॑ग्ने अस्तु सु॒भग॑स्सु॒दानु॒र्यस्त्वा॒ नित्ये॑न ह॒विषा॒
य उ॒क्थैः ।पिप्री॑षति॒ स्व आयु॑षि दुरो॒णे
विश्वेद॑स्मै सु॒दिना॒ सास॑दि॒ष्टिः ॥अर्चा॑मि ते
सुम॒तिं घोष्य॒र्वाक् सन्ते॑ वा॒वाता॑ जरतामि॒यं गीः
।स्वश्वा॒॑स्त्वा सु॒रथा॑ मर्जये मा॒स्मे क्ष॒त्राणि॑
धारये॒रनु॒ द्यून् ॥इ॒ह त्वा॒ भूर्या च॑रे॒
दुप॒त्मन्दोषा॑वस्तर्दी दि॒वाꣳस॒मनु॒ द्यून् ।
क्रीड॑न्तस्त्वा सु॒मन॑सस्सपेमा॒भि द्यु॒म्ना
त॑स्थि॒वाꣳसो॒ जना॑नाम् ॥यस्त्वा॒ स्वश्व॑स्सु
हिर॒ण्यो अ॑ग्न उप॒याति॒ वसु॑मता॒ रथे॑न ।
तस्य॑ त्रा॒ता भ॑वसि॒ तस्य॒ सखा॒ यस्त॑
आति॒थ्यमा॑नु॒षग् जुजो॑षत् ॥म॒हो रु॑जामि
ब॒न्धुता॒ वचो॑भि॒स्तन्मा॑ पि॒तुर्गोत॑मा॒दन्वि॑याय ।
त्वन्नो॑ अ॒स्य वच॑सश्चिकिद्धि होत॑र्यविष्ठ सुक्रतो॒
दमू॑नाः ॥अस्व॑प्नजस्त॒रण॑यस्सु॒शेवा॒
अत॑न्द्रासोऽवृ॒का अश्र॑मिष्ठाः ।ते
पा॒यव॑स्स॒ध्रिय॑ञ्चो नि॒षद्याऽग्ने॒ तव॑ नः पान्त्वमूर ॥
ये पा॒यवो॑ मामते॒यन्ते॑ अग्ने॒ पश्य॑न्तो
अ॒न्धन्दु॑रि॒तादर॑क्षन् ।र॒रक्ष॒ तान्त्सु॒कृतो॑ वि॒श्ववे॑दा॒
दिप्स॑न्त॒ इद्रि॒पवो॒ नाह॑ दे॒भुः ॥त्वया॑ व॒यꣳ
स॑ध॒न्य॑स्त्वोता॒स्तव॒ प्रणी॑त्याश्याम॒ वाजा॑न् ।
उ॒भा शꣳसा॑ सूदय सत्यतातेऽनुष्ठु॒या
कृ॑णुह्यह्रयाण ॥

अ॒या ते॑ अग्ने स॒मिधा॑ विधेम॒ प्रति॒ स्तोमꣳ॑
श॒स्यमा॑नं गृभाय ।दहा॒शसो॑ र॒क्षसः॑
पा॒ह्य॑स्मान्द्रु॒हो नि॒दो मि॑त्रमहो अव॒द्यात् ॥
र॒क्षो॒हणं॑ वा॒जिन॒माऽऽजि॑घर्मि मि॒त्रं
प्रथि॑ष्ठ॒मुप॑यामि॒ शर्म॑ ।शिशा॑नो अ॒ग्निः
क्रतु॑भि॒स्समि॑द्धस्स नो॒ दिवा॒ स रि॒षः पा॑तु॒
नक्त॑म् ॥विज्योति॑षा बृह॒ता भा॑त्य॒ग्निरा॒विर्विश्वा॑नि
कृणुते महि॒त्वा ।प्रादे॑वीर्मा॒यास्स॑हते दु॒रेवाः॒
शिशी॑ते॒ शृङ्गे॒ रक्ष॑से वि॒निक्षे॑ ॥उ॒त स्वा॒नासो॑
दि॒विष॑न्त्व॒ग्नेस्ति॒ग्मायु॑धा॒ रक्ष॑से॒ हन्त॒ वा उ॑ ।
इन्द्रं॑ वो वि॒श्वत॒स्परि॒ हवा॑महे॒ जने॑भ्यः ।
अ॒स्माक॑मस्तु॒ केव॑लः ।इन्द्र॒न्नरो॑ ने॒मधि॑ता हवन्ते॒
यत्पार्या॑ यु॒नज॑ते॒ धिय॒स्ताः ।शूरो॒ नृषा॑ता॒
शव॑सश्चका॒न आ गोम॑ति व्र॒जे भ॑जा॒ त्वन्नः॑ ।
इ॒न्द्रि॒याणि॑ शतक्रतो॒ या ते॒ जने॑षु प॒ञ्चसु॑ । इन्द्र॒
तानि॑ त आ वृ॑णे ।अनु॑ ते दायि म॒ह इ॑न्द्रि॒याय॑
स॒त्रा ते॒ विश्व॒मनु॑ वृत्र॒हत्ये॑ ।अनु॑ क्ष॒त्रमनु॒ सहो॑
यज॒त्रेन्द्र॑ दे॒वेभि॒रनु॑ ते नृ॒षह्ये॑ ।
आ यस्मि॑न्त्स॒प्त वा॑स॒वास्तिष्ठ॑न्ति स्वा॒रुहो॑ यथा
।ऋषि॑र्ह दीर्घ॒श्रुत्त॑म॒ इन्द्र॑स्य घ॒र्मो अति॑थिः ।
आ॒मासु॑ प॒क्वमैर॑य॒ आसूर्यꣳ॑ रोहयो दि॒वि ।
घ॒र्मन्न साम॑न्तपता सुवृ॒क्तिभि॒र्जुष्टं॑ गिर्व॑णसे॒ गिरः॑
।इन्द्र॒मिद्गा॒थिनो॑ बृहदिन्द्र॑म॒र्केभि॑र॒र्किणः॑ । इन्द्रं॒
वाणी॑रनूषत।गाय॑न्तित्वागाय॒त्रिणोऽर्च॑न्त्य॒र्कम॒
र्किणः॑ ।ब्र॒ह्माण॑स्त्वा शतक्रत॒वुद्व॒ꣳ॒ शमि॑व येमिरे
।अ॒ꣳ॒हो॒मुचे॒ प्र भ॑रेमा मनी॒षा मो॑षिष्ठ॒दाव्ने॑

सुमतिं गृणानाः ।इदमिन्द्र प्रति हव्यं गृभाय सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः ।विवेष यन्मा धिषणा जजान स्तवै पुरा पार्यादिन्द्रमह्नः । अꣳहसो यत्र पीपरद्यथा नो नावेव यान्तमुभये हवन्ते ।प्र सम्राजं प्रथममध्वराणामꣳहो मुचं वृषभं यज्ञियानाम् ।अपान्नपातमश्विना हयन्तमस्मिन्नर इन्द्रियं धत्तमोजः ।वि न इन्द्र मृधो जहि नीचा यच्छ पृतन्यतः ।अधस्पदन्तमीं कृधि यो अस्माꣳ अभिदासति ।इन्द्रं क्षत्रमभि वाममोजोऽजायथा वृषाभचर्षणीनाम्।अपानुदो जनममित्र यन्तमुरुं देवेभ्यो अकृणोरु लोकम् ।मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः परावतः आ जगामा परस्याः ।सृकꣳ सꣳशाय पविमिन्द्र तिग्मं विशत्रून् ताढि विमधो नुदस्व ।वि शत्रून् विमृधोनुदविवृत्रस्यहनूरुज।विमन्युमिन्द्रभामि तोऽमित्रस्याभिदासतः।त्रातारमिन्द्रमवितारमि न्द्रꣳ हवे हवे सुहवꣳ शूरमिन्द्रम् ।हुवे नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्रꣳ स्वस्ति नो मघवा धात्विन्द्रः ।मा ते अस्याꣳ सहसावन् परिष्टावधाय भूम हरिवः परादै ।त्रायस्व नोऽवृकेभिर्वरुथैस्तव प्रियासस्सूरिषु स्याम ।अनवस्ते रथमश्वाय तक्षन् त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम् ।ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्कैरवर्धयन्नहये हन्त वा उ ।वृष्णे यत् ते वृषणो अर्कमर्चानिन्द्र ग्रावाणो अदितिस्सजोषाः ।अनश्वासो ये पवयोऽरथा इन्द्रेषिता अभ्यवर्तन्त दस्यून् ।

यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि । मघवञ्छग्धि तव तन्न ऊतये विद्विषो विमृधो जहि ।स्वस्तिदा विशस्पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी । वृषेन्द्रः पुर एतु नः स्वस्तिदा अभयंकरः । महाꣳ इन्द्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु । स्वस्ति नो मघवा करोतु हन्तु पाप्मानं योऽस्मान् द्वेष्टि ।सजोषा इन्द्र सगणो मरुद्भिस्सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान् । जहि शत्रूꣳरपमृधोनुदस्वाथाभयं कृणु हि विश्वतो नः ।
ये देवाः पुरस्सदोऽग्नि नेत्रा रक्षोहणस्तेनः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः सवाहा ये देवा दक्षिणसदो यमनेत्रा रक्षोहणस्तेनः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः सवाहा ये देवा पश्चात् सदसवितृ नेत्रा रक्षोहणस्तेनः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः सवाहा ये देवा उत्तरसदो वरुणनेत्रा रक्षोहणस्तेनः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः सवाहा ये देवा उपरिषदो बृहस्पतिनेत्रा रक्षोहणस्तेनः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यःसवाहाऽग्नये रक्षोघ्ने स्वाहा यमाय रक्षोघ्ने स्वाहा सवित्रे रक्षोघ्ने स्वाहा वरुणाय रक्षोघ्ने स्वाहा बृहस्पतये दुवस्पते रक्षोघ्ने स्वाहा । अग्निरायुष्मान्त्स वनस्पतिभिरायुष्मान्तेन त्वाऽऽयुषाऽऽयुष्मन्तं करोमि । सोम आयुष्मान्त्स ओषधीभिरायुष्मान्तेन

त्वाऽऽयुषाऽऽयुंष्मन्तं करोमि ।यज्ञआयुंष्मान्त्स दक्षिंणाभिरायुंष्मान्तेन त्वाऽऽयुषाऽऽयुंष्मन्तं करोमि ।ब्रह्मायुंष्मत्तद् ब्राँह्मणैरायुंष्मत्तेन त्वाऽऽयुषाऽऽयुंष्मन्तंकरोमि।देवाआयुंष्मंतस्तें ऽमृतेनायुंष्मंतस्तेन त्वाऽऽयुषाऽऽयुंष्मन्तं करोमि ।

या वांमिन्द्रा वरुणा यतव्यां तनूस्तयेममं॰ हंसो मुंचतं ।या वांमिन्द्रावरुणासहस्यांतनूस्तयेममं॰ हंसो मुंचतं ।या वांमिन्द्रा वरुणा रक्षस्यां तनूस्तयेममं॰ हंसो मुंचतं ।या वांमिन्द्रा वरुणा तेजस्यां तनूस्तयेममं॰ हंसो मुंचतं ।यो वांमिन्द्रा वरुणावग्नौ स्रामस्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणा द्विपात्सुं पशुषु स्रामस्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणा चतुंष्पत्सु पशुषु स्रामस्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणा गोष्ठेस्रामस्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रावरुणागृहेषुस्रामस्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणाप्सु स्रामस्तं वांमेतेनावं यजे यो वांमिन्द्रा वरुणौषंधीषु स्रामस्तं वांमेतेनावं यजेयो वांमिन्द्रा वरुणा वनस्पतिंषु स्रामस्तं वांमेतेनावं यजे ॥

अग्नेंयशस्विन्यशंसेममंर्पयेन्द्रांवतीमपंचितीमिहा वंह।अयंमूर्धापंरमेष्ठीसुवर्चाँस्समानानांमुत्तम श्लोंको अस्तु ॥भद्रं पश्यंन्त उपंसेदुरग्रे तपों दीक्षामृषंयः सुवर्विदः ।ततः क्षत्रं बलमोजंश्च जातं तदंस्मै देवा अभि सन्नंमन्तु ॥

धाता विंधात पंरमोतसंधृक् प्रजापंतिः परमेष्ठी विराजाँ ।स्तोमाश्छंदां॰सि निविदोंमआहुरेतस्मैं राष्ट्रमभिसन्नंमाम॥अभ्यावंर्तध्वमुपमेतंसाक मयं॰शास्ताऽधिंपतिर्वोअस्तु।अस्यविज्ञानमनुस ॅरंभध्वमिमं पश्चादनु जीवाथ सर्वें ॥

॥ राष्ट्रभृतं ॥

ऋताषाडृतधांमाग्निर्गंन्धर्वस्स इदं ब्रह्मंक्षत्रं पांतु तस्मै स्वाहा ।तस्यौषंधयोऽप्सरस ऊर्जो नाम ता इदं ब्रह्मंक्षत्रं पाँन्तु ताभ्यः स्वाहां ।सं॰हितो विश्वसांमा सूर्यो गंन्धर्वः स इदं ब्रह्मंक्षत्रं पांतु तस्मै स्वाहा ।तस्य मरींचयोऽप्सरस आयुवो नाम ता इदं ब्रह्मंक्षत्रं पाँन्तु ताभ्यः स्वाहां।सुषुम्नः सूर्यंरश्मिश्चन्द्रमां गंन्धर्वः स इदंब्रह्मंक्षत्रंपांतुतस्मै स्वाहा ।तस्य नक्षंत्राण्यऽप्सरसों बेकुरंयो नाम ता इदं ब्रह्मंक्षत्रं पाँन्तुताभ्यःस्वाहां।भुज्युस्सुंपर्णो यज्ञो गंन्धर्वः स इदं ब्रह्मंक्षत्रं पांतु तस्मै स्वाहा ।तस्य दक्षिंणा अप्सरसंस्तवानामताइदंब्रह्मंक्षत्रं पाँन्तु ताभ्यः स्वाहां ।प्रजापंतिर्विश्वकंर्मा मनों गन्धर्वःसइदंब्रह्मंक्षत्रंपांतुतस्मैस्वाहा।तस्यंर्क्सामा न्यप्सरसो वह्नंयो नाम ता इदं ब्रह्मंक्षत्रं पाँन्तु ताभ्यः स्वाहां ।इषिरो विश्वव्यंचा वातों गंन्धर्वः स इदं ब्रह्मंक्षत्रंपांतुतस्मैस्वाहा।तस्यापोंऽप्सरसों मुदा नाम ता इदं ब्रह्मंक्षत्रं पाँन्तु ताभ्यः स्वाहां । भुवंनस्य पते यस्यं त उपरिं गृहा इह चं । सनोंरास्वाज्यांनिं॰ रायस्पोषां॰ सुवीर्यं॰ संवत्सरीणां॰ स्वस्तिं॰ स्वाहां ।

प॒र॒मे॒ष्ठ्यधि॑पतिर्मृ॒त्युर्ग॑न्ध॒र्वः स इ॒दं ब्रह्म॑क्ष॒त्रं पा॑तु
तस्मै॒ स्वाहा॒ ।तस्य॒ विश्व॑मप्स॒रसो॒ भुवो॑ नाम॒ ता
इ॒दंब्रह्म॑क्ष॒त्रंपा॑न्तुताभ्यः॒स्वाहा॑।सु॒क्षि॒तिस्सुभू॑तिर्भ
द्र॒कृत्सुव॑र्वान्प॒र्जन्यो॑ गं॑न्ध॒र्वः स इ॒दं ब्रह्म॑क्ष॒त्रं पा॑तु
तस्मै॒ स्वाहा॒ ।तस्य॒ वि॒द्युतो॑ऽप्स॒रसो॒ रुचो॒
नाम॒ ता इ॒दं ब्रह्म॑क्ष॒त्रं पा॑न्तु ताभ्यः॒ स्वाहा॑ ।
दू॒रे हे॑तिरमृ॒डयो मृ॒त्युर्ग॑न्ध॒र्वः स इ॒दं ब्रह्म॑क्ष॒त्रं
पा॑तु तस्मै॒ स्वाहा॒ ।तस्य॒ प्र॒जा अ॑प्स॒रसो॒ भी॒रुवो॒
नाम॒ ता इ॒दं ब्रह्म॑क्ष॒त्रं पा॑न्तु ताभ्यः॒ स्वाहा॑ ।
चा॒रुः॑ कृपणका॒शी कामो॑ गं॑न्ध॒र्वः स इ॒दं
ब्रह्म॑क्ष॒त्रंपा॑तुतस्मै॒स्वाहा॒।तस्या॒धयो॑ऽप्स॒रसं॑श्शो॒
चयं॑तीर्नाम॒ ता इ॒दं ब्रह्म॑क्ष॒त्रं पा॑न्तु ताभ्यः॒ स्वाहा॑।
सनो॑ भुवनस्य पते॒ यस्यं॑ त उप॒रिं गृ॒हा इ॒ह चं ।
उ॒रुब्रह्मं॑णे॒स्मै क्ष॒त्राय॒ महि॒ शर्मं॑ यच्छ॒ स्वाहा॑ ॥
नमो॑ अस्तु स॒र्पेभ्यो॒ ये के चं पृथि॒वीमनुं ।
ये अ॒न्तरिं॑क्षे॒ ये दि॒वि तेभ्यः॑ स॒र्पेभ्यो॒ नमः॑ ॥
येंऽदो रों॑चने दि॒वो ये वा॒ सूर्य॑स्य र॒श्मिषु॑ ।
येषा॑म॒प्सु सदः॑ कृ॒मं तेभ्यः॑ स॒र्पेभ्यो॒ नमः॑ ॥
या इष॑वो यातु॒धानां॑नां॒ ये वा॒ वन॒स्पती॑ँ॒रनुं ।
ये वां॑ऽव॒टेषु॒ शेरं॑ते॒ तेभ्यः॑ स॒र्पेभ्यो॒ नमः॑ ॥

॥ पंचचोडाः ॥

अ॒यंपु॒रो हरि॑केश॒ः सूर्य॑रश्मि॒स्तस्यं॑ रथगृ॒त्सश्च॒
रथौ॑जाश्चसेनानिग्रामण्यौ॑पुञ्जिकस्थ॒लाचकृतस्थ॒
लाचा॑प्सरस॒रसौ॑यातु॒धानां॑हे॒तिरक्षं॑सि॒प्रहें॑ति॒स्ते
भ्यो॒नम॒स्ते नो॑ मृडयन्तु॒ ते यं द्वि॒ष्मो यश्चं नो॒ द्वेष्टि॒
तं वो॒ जंभें॑ दधामि ।
अ॒यं दं॑क्षि॒णा वि॒श्वक॑र्मा॒ तस्य॑ रथस्व॒नश्च॒ रथें॑
चित्रश्च सेनानिग्रा॒मण्यौ॑मेन॒का चं सहज॒न्या
चा॑प्सरस॒रसौ॑द॒ङ्क्ष्णवः॑ प॒शवो॑ हे॒ति
पौरुं॑षेयोव॒धः प्रहें॑ति॒स्तेभ्यो॒नम॒स्ते नो॑ मृडयन्तु॒
ते यं द्वि॒ष्मो यश्चं नो॒ द्वेष्टि॒ तं वो॒ जंभें॑ दधामि ।
अ॒यं प॒श्चाद्वि॒श्वव्यं॑चा॒स्तस्य॒ रथं॑प्रोत॒श्चासं॑मरथश्च
सेनानिग्रामण्यौ॑प्र॒म्लोचं॑न्तीचानु॒म्लोचं॑न्तीचाप्सर
स॒रसौ॑ स॒र्पा हे॒तिर्व्या॒घ्राः प्रहें॑ति॒स्तेभ्यो॒नम॒स्ते नो॑
मृडयन्तु॒ ते यं द्वि॒ष्मो यश्चं नो॒ द्वेष्टि॒ तं वो॒ जंभें॑
दधामि ।
अ॒यमुं॑त्त॒रात्सं॒यद्वं॑सु॒स्तस्यं॑ सेन॒जिच्चं॑ सु॒षेणं॑श्च
सेनानिग्रामण्यौ॑वि॒श्वाची॑ चघृ॒ताचीं॑चा॑प्स॒रसा॒वापो॑
हे॒तिर्वातः॒ प्रहें॑ति॒स्तेभ्यो॒नम॒स्ते नो॑ मृडयन्तु॒ ते यं
द्वि॒ष्मो यश्चं नो॒ द्वेष्टि॒ तं वो॒ जंभें॑ दधामि ।
अ॒यमु॒पर्य॑र्वा॒ग्वं॑सु॒स्तस्य॒ तार्क्ष्यं॑श्चारिं॑ष्टनेमिश्च
सेनानिग्रामण्यां॑वु॒र्वशीं॑पू॒र्वचिं॑त्तिश्चाप्सरस॒रसौ॑
वि॒द्यु॒द्धे॒तिरं॑व॒स्फूर्ज॒न्प्रहें॑ति॒स्तेभ्यो॒नम॒स्ते नो॑
मृडयन्तु॒ ते यं द्वि॒ष्मो रश्चं नो॒ द्वेष्टि॒ तं वो॒ जंभे
दधामि ।

॥ अप्रतिरथं ॥

आ॒शुः शिशा॑नो वृष॒भो न यु॒ध्मो घं॑नाघ॒नः
क्षोभं॑णश्चर्षणी॒नाम् ।सं॒क्रन्दं॑नोऽनिमि॒ष एं॑कवी॒रः
श॒तं॑ सेनां॑ अजयत्सा॒कमिन्द्रः॑ ॥
सं॒क्रन्दं॑नेनानिमि॒षेणं॑ जि॒ष्णुनां॑ युत्का॒रेणं॑
दु॒श्च्य॒वनेनं॑ धृ॒ष्णुना॑ ।तदिन्द्रें॑ण जयत॒ तत्
संहध्वं॒ युधो॑ नर॒ इषुं॑हस्तेन॒ वृष्णा॑ ॥

स इषुहस्तैः स निषङ्गिभिर्वशी संस्रष्टा स युध
इन्द्रो गणेन।संसृष्टजित्सोमपा बाहुशर्ध्यूर्ध्वधन्वा
प्रतिहिताभिरस्ता ॥बृहस्पते परि दीया रथेन
रक्षोहाऽमित्राꣳ अपबाधमानः ।प्रभञ्जन्त्सेनाः
प्रमृणो युधा जयन्नस्माकमेध्यविता रथानाम् ॥
गोत्रभिदंगोविदंवज्रबाहुंजयन्तमज्मप्रमृणन्तमो
जसा ।इमꣳ सजाता अनु वीरयध्वमिन्द्रꣳ
सखायोऽनु सꣳ रभध्वम् ॥बलविज्ञायः स्थविरः
प्रवीरः सहस्वान् वाजी सहमान उग्रः।अभिवीरो
अभिसत्वा सहोजा जैत्रमिन्द्ररथमातिष्ठगोवित्॥
अभिगोत्राणि सहसा गाहमानोऽदायो
वीरश्शतमन्युरिन्द्रः।दुश्च्यवनःपृतनाषाडयुद्ध्यो
ऽस्माकꣳ सेना अवतु प्र युत्सु ॥इन्द्र आसां
नेता बृहस्पतिर्दक्षिणा यज्ञः पुर एतु सोमः ।
देवसेनानामभिभञ्जतीनां जयन्तीनां मरुतो
यन्त्वग्रे ॥इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्यराज्ञआदित्यानां
मरुताꣳ शर्ध उग्रम् ।महामनसां भुवनच्यवानां
घोषो देवानां जयतामुदस्थात्॥अस्माकमिन्द्रः
समृतेषुध्वजेष्वस्माकंयाइषवस्ताजयन्तु।अस्मा
कं वीराउत्तरे भवन्त्वस्मानु देवा अवता हवेषु ॥
उद्धर्षय मघवन्नायुधान्युत् सत्वनां मामकानां
महांꣳसि ।उद् वृत्रहन्वाजिनांवाजिनान्युद्रथानां
जयतामेतु घोषः॥उप प्रेत जयता नरः स्थिरा
वस्सन्तु बाहवः।इन्द्रो वश्शर्म यच्छत्वनाधृष्या
यथाऽसथअवसृष्टापरापतशरव्येब्रह्मसꣳशिता ।
गच्छामित्रान् प्रविश मैषां कं चनोच्छिषः ॥

मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि सोमस्त्वा
राजाऽमृतेनाभिऽवस्ताम् ।उरोर्वरीयो वरिवस्ते
अस्तु जयन्तं त्वामनु मदन्तु देवाः ॥
यत्र बाणाः सम्पतन्ति कुमारा विशिखा इव ।
इन्द्रो नस्तत्र वृत्रहा विश्वाहा शर्म यच्छतु ॥
शं च मे मयश्च मे प्रियं च मेऽनुकामश्च मेकामश्च
मे सौमनसश्च मे भद्रं च मे श्रेयश्च मेवस्यश्च मे
यशश्च मे भगश्च मे द्रविणं च मेयन्ता च मे धर्ता
च मे क्षेमश्च मे धृतिश्च मेविश्वं चमेमहश्चमेसंविच्च
मे ज्ञात्रं च मेसूश्च मे प्रसूश्च मे सीरं च मे लयश्च
म ऋतं च मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं चमेऽनामयच्चमे
जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वं च मेऽनमित्रं च मेऽभयं
च मेसुगं च मे शयनं च मे सूषाचमेसुदिनंचमे॥

॥ विहव्यं ॥

ममाग्ने वर्चो विहवेष्वस्तु वयं त्वेन्धानास्तनुवं
पुषेम ।मह्यं नमन्तां प्रदिशश्चतस्रस्त्वयाऽध्यक्षेण
पृतना जयेम ॥मम देवा विहवे सन्तु सर्व
इन्द्रावन्तो मरुतो विष्णुरग्निः ।ममान्तरिक्षमुरु
गोपमस्तु मह्यं वातः पवतां कामे अस्मिन् ॥
मयि देवा द्रविणमा यजन्तां मय्याशीरस्तु मयि
देवहूतिः।दैव्याहोतारावनिषन्तपूर्वेऽरिष्टास्स्याम
तनुवासुवीराः॥मह्यंयजन्तुममयानिहव्याऽऽकू
तिः सत्या मनसो मे अस्तु ।एनो मा नि गां
कतमच्चनाहं विश्वे देवासो अधि वोचता मे ॥
देवीर्षडुर्वीरुरुणः कृणोत विश्वे देवास इह
वीरयध्वम् ।

मा हा॑स्महि प्र॒जया॒ मा त॒नूभि॒र्मा र॑धाम द्विष॒ते
सो॑म रजन् ॥अ॒ग्निर्म॒न्युं प्र॑तिनु॒दन् पु॒रस्ता॒दद॑ब्धो
गो॒पाः परि॑पाहि न॒स्त्वम् ।प्र॒त्यञ्चो॑ यन्तु नि॒गुतः॒
पु॒नस्ते॑ऽमैषा॑ चि॒त्तं प्र॒बुधा॒ विने॑शत् ॥
धा॒ताधा॑तॄ॒णां॑भुव॑नस्य॒यस्पति॑र्दे॒व॒ꣳस॑वि॒तार॑मभि
माति॒षाहम्॑ ।इ॒मं य॒ज्ञ॒ नम॒श्विनो॒भा
बृह॒स्पति॑र्दे॒वाः पा॑न्तु यज॑मानन्न्य॒र्थात् ॥
उ॒रु॒व्यचा॑ नो महि॒षश्शर्म॑यꣳसद॒स्मिन् हवे॑
पु॒रुहू॒तः पु॑रु॒क्षु ।स नः॑ प्र॒जायै॑ हर्यश्व मृड॒येन्द्र
मा नो॑ रीरिषो॒ मा परा॑ दाः ॥
येन॑स्स॒पत्ना॒ अप॒ ते भ॑वन्त्विन्द्रा॒ग्निभ्या॒मव॑
बाधामहे॒ तान् ।वस॑वो रु॒द्रा आ॑दि॒त्या
उ॑परि॒स्पृश॑ मो॒ग्रं चेत्ता॑रमधिरा॒जम॑क्रन् ॥
अ॒र्वाञ्च॒मिन्द्र॑म॒मुतो॑हवामहे॒योगो॒जिद्ध॑न॒जिद॑श्व॒
जिद्यः ।इ॒मं नो॑ य॒ज्ञं वि॑ह॒वे जु॑षस्वा॒स्य कु॑र्मो
हरिवो मे॒दिन॑ त्वा ॥

॥ मृगारं ॥

अ॒ग्नेर्म॑न्वे प्र॒थ॒मस्य॒ प्रचे॑तसो॒ यं पाञ्च॑जन्यं
ब॒हव॑स्स॒मि॒न्धते॑ ।विश्व॑स्यां वि॒शि प्र॑विविशि॒वाꣳ
स॑मीमहे॒सनोमु॒ञ्च॒त्वꣳह॑सः॥यस्ये॒दंप्रा॒णन्नि॑मि॒षद्य
देज॑ति॒ यस्य॑ जा॒तं जन॑मानं च॒केव॑लम्।स्तौम्य॒ग्निं
ना॑थि॒तो जो॑हवीमि॒ सनो॑ मु॒ञ्च॒त्वꣳह॑सः ॥
इन्द्र॑स्य मन्ये प्र॒थ॒मस्य॒ प्रचे॑तसो वृत्र॒घ्नः स्तोमा॒
उप॒ मामु॒पागुः॑ ।यो दा॒शुषः॑ सु॒कृतो॒ हव॒मुप॒
गन्ता॒ स नो॑ मुञ्च॒त्वꣳह॑सः ॥

यः स॑ङ्ग्रा॒मं नय॑ति॒ संव॒शीयु॒धेयः॒पुष्टानि॑सꣳसृ॒जति॑
त्र॒याणि॑ ।स्तौमीन्द्र॑ नाथि॒तो जो॑हवीमि॒ स नो॑
मुञ्च॒त्वꣳह॑सः ॥म॒न्वे वा॑ मित्रावरुणा॒ तस्य॑
वि॒त्त॒ꣳ सत्यौ॑जसा दृꣳहणा॒ यन्नु॒देथे॑ ।या राजा॑नꣳ
स॒रथ॑ या॒थ उ॑ग्रा॒ ता नो॑ मुञ्चत॒मागं॑सः ॥
योवा॒ꣳरथ॑ऋजुर॑श्मिःस॒त्यध॑र्मा॒मिथु॒श्चर॑न्तमु॒पया
ति॑ दू॒ष्यन् ।स्तौमि॑ मि॒त्रावरुणा॒नाथि॒तोजो॑हवीमि॒
तौ नो॑ मुंचत॒मागं॑सः।वा॒योस्स॑वि॒तुर्वि॒दथा॑नि
मन्महे यावा॑त्म॒न्वद्बि॑भृ॒तो यौ च॒ रक्ष॑तः।यौ
विश्व॑स्य परि॒भू ब॑भूवतुस्तौ नो॑ मुञ्चत॒मागं॑सः ॥
उप॒श्रेष्ठा॑ न आ॒शिषो॑ दे॒वयो॒र्धर्मे॑ अस्थिरन् ।
स्तौमि॑ वा॒युꣳ स॑वि॒तार॑ नाथि॒तो जो॑हवीमि॒ तौ नो॑
मुंचत॒मागं॑सः ॥
र॒थीत॑मौ रथी॒नाम॑ह्व ऊ॒तये॒ शु॒भं॑ गमि॑ष्ठौ
सु॒यमे॑भि॒रश्वैः॑ ।ययो॑र्वा॒ं देवौ
दे॒वेष्वनि॑शित॒मोज॒स्तौ नो॑ मुञ्चत॒मागं॑सः ॥
यदया॑तं वह॒तुꣳ सू॒र्याया॑स्त्रिच॒क्रेण॑ स॒ꣳ
सद॑मि॒च्छमा॑नौ ।स्तौमि॑ दे॒वाव॒श्विनौ॑ नाथि॒तो
जो॑हवीमि॒ तौ नो॑ मुञ्चत॒मागं॑सः ॥म॒रुता॑ मन्वे॒
अधि॑ नो ब्रुवन्तु॒ प्रेमां॑ वाचं॒ विश्वा॑मवन्तु॒ विश्वे॑
।आ॒शून्हु॑वे सु॒यमा॑नूतये॒ ते नो॑ मुञ्च॒त्वेन॑सः ॥
ति॒ग्ममायु॑धं वीडि॒तꣳ सह॑स्वद्दि॒व्यꣳ शर्धः॒
पृत॑नासु जि॒ष्णु ।स्तौमि॑ दे॒वान्म॒रुतो॑ नाथि॒तो
जोह॑वीमि॒ ते नो॑ मुञ्च॒त्वेन॑सः ॥दे॒वाना॑ मन्वे॒ अधि॑
नो ब्रुवन्तु प्रेमां॑ वाचं विश्वा॑मवन्तु विश्वे॑ ।
आ॒शून् हुवे सु॒यमा॑नूत॒ये ते नो॑ मुञ्च॒त्वेन॑सः ॥

यदि॒दं मा॑ऽभि॒शोच॑ति॒ पौरु॑षेयेण॒ दैव्ये॑न ।
स्तौमि॒ विश्वा॑न्दे॒वान्ना॑थि॒तो जोह॑वीमि॒ ते नो॑
मुञ्चत्वेन॑सः ॥अनु॑नो॒ऽद्यानु॑मतिर्य॒ज्ञं दे॒वेषु॑ म॒
अन्यताम् ।अ॒ग्निश्च॑ हव्य॒वाह॑नो॒ भव॑तांदा॒शुषे॒
मयः॑ ॥अन्विद॑नुमते॒ त्वं मन्या॑सै॒ शं च॑ नःकृधि ।
क्रत्वे॒ दक्षा॑य नो हि नु॒ प्रण॒ आयू॒ꣳ॑षि तारिषः ॥
वै॒श्वा॒न॒रो न॑ऊ॒त्याऽऽप्रया॑तुपरा॒वतः॑।अ॒ग्निरु॒क्थेन॒
वाह॑सा ॥पृष्टो दि॒वि पृष्टो अ॒ग्निः पृ॑थि॒व्यां पृष्टो
विश्वा॒ ओष॑धी॒राविवे॑श । वै॒श्वा॒न॒रसह॑सा पृष्टो
अ॒ग्निस्सनो॒ दिवा॒ सारि॒षः पा॑तु॒ नक्तम्॑ ॥
ये अप्र॑थेता॒ममि॑तेभि॒रोजो॑भि॒र्ये प्र॑ति॒ष्ठे अभ॑वतां॒
वसू॑नाम् ।स्तौमि॒ द्यावा॑पृथि॒वी ना॑थि॒तो
जोह॑वीमि॒ ते नो॑ मुञ्चत॒मꣳ॑हसः ॥
उर्वी॑रोदसी॒ वरि॑वः कृणोतं॒ क्षेत्र॑स्य पत्नी॒ अधि॑
नो ब्रूयतम् ।स्तौमि॒ द्यावा॑पृथि॒वी ना॑थि॒तो
जोह॑वीमि॒ ते नो॑ मुञ्चत॒मꣳ॑हसः ॥
यत् ते॑ व॒यंपु॑रुष॒त्राय॑विष्ठाय॑वि॒ष्ठावि॑द्वाꣳ॑सश्चकृमा
कच्च॒नाऽऽगः॑ ।कृ॒धी स्व॑स्माꣳ॑ अदि॑ते॒रना॑गा॒
व्येनाꣳ॑सि शिश्रथो॒ विष्व॑गग्ने ॥यथा॑ह॒ तद्व॑सवो
गौ॒र्यं॑चित्प॒दिषि॒ताममु॑ञ्चतायजत्राः।ए॒वात्वम॒स्मत्
प्र मु॑ञ्चा॒व्यꣳ॑हः॒ प्राता॑र्यग्ने प्र॒तरान्न॒ आयुः॑॥।

॥ सर्पाहुतीः ॥

सु॒मीची॒नामा॑सि॒प्राची॒दिक्तस्या॑स्ते॒ऽग्निरधि॑पतिर
सि॒तो र॑क्षि॒तायश्चाधि॑पति॒र्यश्च॑ गो॒प्ता ताभ्यां॒
नम॒स्तौ नो॑ मृडयतां॒ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॒ तं
वां॒ जंभे॑ दधामि ।
ओ॒ज॒स्विनी॒ नामा॑सि दक्षि॒णा दिक्तस्या॑स्त॒
इन्द्रोऽधि॑पतिः पृदा॑कू र॑क्षि॒तायश्चाधि॑पति॒र्यश्च॑
गो॒प्ता ताभ्यां॒ नम॒स्तौ नो॑ मृडयतां॒
ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॒ तं वां॒ जंभे॑ दधामि ।
प्राची॒नामा॑सिप्र॒तीचीदिक्तस्या॑स्ते॒सोमोऽधि॑पतिः
स्व॒जो र॑क्षि॒तायश्चाधि॑पति॒र्यश्च॑ गो॒प्ता ताभ्यां॒
नम॒स्तौ नो॑ मृडयतां॒ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॒ तं
वां॒ जंभे॑ दधामि ।
अ॒व॒स्थावा॒नामा॒स्युदी॑ची॒दिक्तस्या॑स्ते॒वरु॑णोऽधि॑
पतिस्त॒रश्च॑ राजी र॑क्षि॒तायश्चाधि॑पति॒र्यश्च॑ गो॒प्ता
ताभ्यां॒ नम॒स्तौ नो॑ मृडयतां॒ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ नो॒
द्वेष्टि॒ तं वां॒ जंभे॑ दधामि ।
अधि॑पत्नी॒नामा॑सिबृह॒तीदिक्तस्या॑स्ते॒बृह॒स्पतिर
धि॑पतिः श्वि॒त्रो र॑क्षि॒तायश्चाधि॑पति॒र्यश्च॑ गो॒प्ता
ताभ्यां॒ नम॒स्तौ नो॑ मृडयतां॒ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ नो॒
द्वेष्टि॒ तं वां॒ जंभे॑ दधामि ।
व॒शिनी॒ नामा॑सी॒यं दिक्तस्या॑स्ते॒ य॒मोऽधि॑पतिः
क॒ल्माष॑ग्रीवो र॑क्षि॒तायश्चाधि॑पति॒र्यश्च॑गो॒प्ताताभ्यां॒
नम॒स्तौ नो॑ मृडयतां॒ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॒ तं
वां॒ जंभे॑ दधामि ॥

॥ गन्धर्वाहुतीः ॥

हे॒तयो॒ नाम॑स्थ॒ तेषा॑ं वः पु॒रो गृ॒हा अ॒ग्निर्व॒ इष॑वः
सलि॒लोवा॑तना॒मं तेभ्यो॑ वो॒ नम॒स्तेनो॑ मृडयत॒
ते यं द्वि॒ष्मो यश्च॑ नो॒ द्वेष्टि॒ तं वो॒ जंभे॑ दधमि ।
नि॒लि॒म्पा नाम॑स्थ॒ तेषा॑ं वो दक्षि॒णा गृ॒हा पि॒तरो॑
व॒इष॑वः॒ सग॑रोवातना॒मं तेभ्यो॑ वो॒ नम॒स्तेनो॑

मृडयतुते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जंभें
दधमि ।
वृज्रिणो नामंस्थ तेषाँ वः पृश्चाद्गृहा स्वप्नोंव
इषंवो गह्वरोवातनामं तेभ्यों वो नमस्तेनों
मृडयतुते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जंभें
दधमि ।
अवस्थावांनो नामंस्थ तेषाँ व उत्तरद्गृहा
आपोंव इषवः समुद्रोवातनामं तेभ्यों वो
नमस्तेनों मृडयतुते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो
जंभें दधमि ।
अधिपतयो नामंस्थ तेषाँ व उपरिं गृहा वर्षं व
इषवोऽवंस्वान्वातनामं तेभ्यों वो नमस्तेनों
मृडयतुते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जंभें
दधमि ।
क्रव्या नामंस्थ तेषाँ व इह गृहा अन्नं व
इषंवोऽनिमिषोवातनामं तेभ्यों वो नमस्तेनों
मृडयतुते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जंभें
दधमि ।

// अज्यानि //

शतायुंधाय शतवींर्याय शतोतंयेऽभिमातिषाहें ।
शतं यो नः शरदोअजींतानिन्द्रोंनेषदतिंदुरितानि
विश्वाँ॥येचत्वारःपथयोंदेवयानांअंतराद्यावांपृथि
वी वियन्तिं ।तेषांयोअज्यांनिमजींतिमाहवात्तस्मैं
नो देवाः परिंदत्तेंह सर्वे ॥ग्रीष्मो हेंमन्त उतनों
वसन्तः शरद्वर्षाः सुंवितन्नों अस्तु ।तेषांमृतूनाः
शतशांरदानां निवात एंषामभंये स्याम ॥

इदुवत्सरायं परिवत्सरायं संवत्सरायं कृणुता
बृहन्नमः ।तेषाँ वयः सुमतौ यज्ञियांनां
ज्योगजींता अहंताः स्याम ॥भद्रान्नः श्रेयः
समंनैष्ट देवास्त्वयांऽवसेन समंशीमहि त्वा ।
स नों मयोभूः पिंतो आविंशस्व शन्तोकायं
तनुवें स्यो नः ॥
भूतंभव्यंभविष्यद्वषट्स्वाहानमऋक्सामयजुर्वष
ट्स्वाहा नमोंगायत्रीत्रिष्टुप्जगंतीवषट्स्वाहानमः
पृथिव्यंन्तरिंक्षम्द्यौर्वषट्स्वाहानमोऽग्निर्वायुःसूर्यो
वषट्स्वाहा नमः प्राणो व्यानोंऽपानोवषट्स्वाहा
नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वषट्स्वाहा नमः पितापुत्रः
पौत्रोवषट्स्वाहानमोभूर्भुवःसुवर्वषट्स्वाहानमः।

// अथर्वशिरसं //

इन्द्रोंदधीची अस्थभिं । वृत्राण्यप्रंतिष्कुतः ।
जघानं नवतीर्नवं ।इच्छन्नश्वंस्य यच्छिरः ।
पर्वतेष्वपंश्रितम् । तद्विंदच्छिर्यणावंति ।
अत्राह गोरमंन्वत । नाम त्वष्टुंरपीच्यम् । इत्थ
चन्द्रमंसो गृहे ।इन्द्रमिद्गाथिनों बृहत् ।
इन्द्रमर्केभिर्किणः । इन्द्रं वानींरनूषत ।
इन्द्र इद्धर्योः सचाँ । संमिंश्ल आवंचो युजाँ ।
इन्द्रों वज्रीहिंरण्ययः ।इन्द्रों दीर्घाय चक्षंसे ।
आसूर्यः रोहयद्दिवि । विगोभिरद्रिंमैरयत् ।
इन्द्र वाजेंषु नो अव । सहस्रंप्रधनेषु च । उग्र
उग्राभिंरूतिभिः ।तमिन्द्रं वाजयामसि । महे
वृत्राय हन्तंवे । सा वृषां वृषभोऽभुंवत् ।
इन्द्रः स दामंने कृतः । ओजिंष्ठः सबलेंहितः ।

द्युम्नी श्लोकी ससौम्यः ।गिरा वज्रो न संभृतः ।
सबलो अनपच्युतः । ववक्षुरुग्रो अस्तृतः ।

// प्रत्यंगिरसं //

चक्षुषो हेते मनसो हेते । वाचोहेते ब्रह्मणो हेते ।
योमाऽघायुरभिदासति । तमग्ने मेन्याऽमेनिं
कृणु ।यो मा चक्षुषा यो मनस । यो वाचा
ब्रह्मणाघायुरभिदासति ।तयाऽग्ने त्वं मेन्या ।
अमुममेनिं कृणु ।यत्किञ्चासौ मनसा यच्च
वाचा । यज्ञैर्जुहोतियजुषहविर्भिः।तन्मृत्युर्निरृत्या
संविदानः । पुरादिष्टादाहुतीरस्यहन्तु।यातुधाना
निरृतिरादु रक्षः । ते अस्यघ्नन्त्वनृतेन सत्यम् ।
इन्द्रेषिता आज्यमस्य मथ्नन्तु । मा तत्समृद्धि
यदसौकरोति।हन्मितेऽहंकृतꣳहविः।योमेघोरम
चीकृतः।अपाँचौतउभौबाहू।अपनह्याम्यास्यम्।
अग्नेर्देवस्य ब्रह्मणा । सर्वं तेऽवधिषंकृतम् ।
पुराऽमुष्य वषट्कारात् । यज्ञं देवेषु नस्कृधि ।
स्विष्टमस्माकं भ्यूयात् । माऽस्मान्प्रापन्नरातयः।
अन्तिदूरे सतो अग्ने । भ्रातृव्यस्याभिदासतः ।
वषट्कारेण वज्रेण । कृत्याꣳहन्मि कृतामहम् ।
यो मा नक्तं दिवा सायम् । प्रातश्चाह्नोनिपीयति।
अद्यातमिन्द्र वज्रेण । भ्रातृव्यं पादयामसि ।
प्राणो रक्षति विश्वमेजत् । इर्यो भूत्वा बहुदा
बहूनि ।स इत्सर्वं व्यानशे । यो देवो देवेषु
विभूरन्तः ।आवृदूदात् क्षेत्रियध्वगद्वृषा ।
तमित्प्राणं मनसोपशिक्षत ।अग्रं देवानामिदमत्तु
नो हविः । मनसश्चित्तेदम् ।
भूतं भव्यं च गुप्यते । तद्धिदेवेष्वग्रियम् ।
आ न एतुपुरश्चरम् । सह देवैरिमꣳ हवम् ।
मनः श्रेयसि श्रेयसि । कर्मन्यज्ञपतिं दधत् ।
जुषतां मे वागिदꣳ हविः ।विराड् देवीपुरोहिता।
हव्यवाडनपायिनी।ययारूपाणिबहुदावदन्ति।पे
शाꣳसिदेवाःपरमेजनित्रं।सानोविराडनपस्फुर
न्ति ।वाग्देवी जुषतामिदꣳ हविः । चक्षुर्देवानां
ज्योतिरमृतेन्यक्तम्।अस्यविज्ञानायबहुधानिधी
यते । तस्यसुम्नमशीमहि।मानोहसीद्विचक्षणम्।
आयुरिन्नः प्रतीर्यताम् ।अनन्धाश्चक्षुषावयम् ।
जीवा ज्योतिरशीमहि ।सुवर्ज्योतिरुतामृतम् ।
श्रोत्रेण भद्रमुत शृण्वन्ति सत्यम् ।श्रोत्रेण वाचं
बहुधोद्यमानाम् । श्रोत्रेण मोदश्च महश्च श्रूयते ।
श्रोत्रेण सर्वा दिश आशृणोमि । येन प्राच्यां उत
दक्षिणा ।प्रतीच्यैदिशःशृण्वन्त्युत्तरात्।तदिच्छ्रोत्रं
बहुधोद्यमानम् ।अरान्ननेमिः परिसर्वं बभूव ।
सिꣳहे व्याघ्र उत या पृदाकौ । त्विषिरग्नौ
ब्राह्मणे सूर्येया ।इन्द्रं या देवी सुभगा जजान ।
सा न आगन्वर्चसा संविदाना ।या राजन्ये
दुन्दुभावायताया्म् । अश्वस्य क्रन्द्येपुरुषस्य
मायौ ।इन्द्रं या देवी सुभगा जजान । सा न
आगन्वर्चसा संविदाना ।या हस्तिनि द्वीपिनि या
हिरण्ये । त्विषिरश्वेषु पुरुषेषु गोषु ।इन्द्रं या
देवी सुभगाजजान।सानआगन्वर्चसासंविदाना।
रथेअक्षेषु वृषभस्य वजे । वते पर्जन्ये वरुणस्य
शुष्मे ।इन्द्रं या देवी सुभगा जजान । सा न

आग॒न्वर्च॑सा संविदा॒ना ।
राड॑सि वि॒राड॑सि । स॒म्राड॑सि स्व॒राड॑सि ।
इन्द्रा॑य त्वा॒ तेज॑स्वते॒ तेज॑स्वन्तꣳ श्रीणामि ।
इन्द्रा॑य॒ त्वौज॑स्वत॒ ओज॑स्वन्तꣳ श्रीणामि ।
इन्द्रा॑य त्वा॒ पय॑स्वते॒ पय॑स्वन्तꣳ श्रीणामि ।
इन्द्रा॑य त्वाऽऽयु॑ष्मत॒ आयु॑ष्मन्तꣳ श्रीणामि ।
तेजो॑ऽसि । तत्ते॒ प्रय॑च्छामि । तेज॑स्वदस्तु मे॒ मुखम्॑ ।तेज॑स्व॒च्छिरो॑ अस्तु मे । तेज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ् ।तेज॑सा॒सम्पि॑पृग्धिमा।ओजो॑ऽसि । तत्ते॒ प्रय॑च्छामि । ओज॑स्वदस्तु मे॒ मुखम्॑ ।
ओज॑स्व॒च्छिरो॑ अस्तु मे । ओज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ् ।ओज॑सा॒ सम्पि॑पृग्धि मा ।पयो॑ऽसि ।
तत्ते॒ प्रय॑च्छामि । पय॑स्वदस्तु मे॒ मुखम्॑ ।
पय॑स्व॒च्छिरो॑ अस्तु मे । पय॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ् ।पय॑सा॒ सम्पि॑पृग्धि मा ।आयु॑रसि ।
तत्ते॒ प्रय॑च्छामि । आयु॑ष्मदस्तु मे॒ मुखम्॑ ।
आयु॑ष्म॒च्छिरो॑ अस्तु मे । आयु॑ष्मान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ् ।आयु॑षा॒ सम्पि॑पृग्धि मा ।इ॒मम॑ग्न॒ आयु॑षे॒ वर्च॑से कृधि । प्रि॒यꣳरेतो॑ वरुण सोम राजन् ।
मा॒तेवा॑स्मा अदिते॒ शर्म॑ यच्छ । विश्वे॑देवा॒ जर॑दष्टि॒र्यथाऽस॑त् ।आयु॑रसि वि॒श्वायु॑रसि ।
स॒र्वायु॑रसि॒ सर्व॒मायु॑रसि ।यतो॒ वातो॒ मनो॑जवाः । यतः॒ क्षर॑न्ति॒ सिन्ध॑वः ।तासा॑न्त्वा॒ सर्वा॑साꣳ रु॒चा । अ॒भिषि॑ञ्चामि॒ वर्च॑सा ।स॒मु॒द्र इं॑वासि ग॒ह्मना॑ । सोम॑ इवा॒स्यदा॑भ्यः ।अ॒ग्निरि॑व वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ् । सूर्य॑ इव॒ ज्योति॑षा वि॒भूः ।

अ॒पां यो द्रव॑णे॒रसः॑।तम॒हम॒स्मा आ॑मुष्याय॒णाय॑।तेज॑से ब्रह्मवर्च॒साय॑ गृह्णामि ।अ॒पांयोऊ॒र्मौरसः॑।तम॒हम॒स्माआ॑मुष्याय॒णाय॑।ओज॑सेवी॒र्याय॑गृह्णामि ।अ॒पांयोम॑ध्य॒तोरसः॑। तम॒हम॒स्मा आ॑मुष्याय॒णाय॑ ।आयु॑षे दीर्घायु॒त्वाय॑ गृह्णामि ।
अ॒हम॑स्मि प्रथम॒जा ऋ॒तस्य॑ । पूर्वं॑ दे॒वेभ्यो॑ अ॒मृत॑स्य॒ नाभिः॑ ।यो मा॒ ददा॑ति॒ स इदे॒व मा वाः॑ । अ॒हमन्न॒मन्न॑म॒दन्त॑मद्मि ।पूर्व॑म॒ग्नेरपि॑ दह॒त्यन्न॑ । य॒त्तो हा॑सते अहमु॒त्तरे॑षु ।
व्यात्त॑मस्य प॒शव॑स्सु॒जम्भम्॑ । पश्य॑न्ति॒ धीरा॒ प्रच॑रन्ति॒ पाकाः॑ ।जहा॑म्य॒न्यन्नज॑हाम्य॒न्यम् ।
अ॒हमन्नं॒ वश॒मिच्च॑रामि ।स॒मा॒नमर्थं॒ पर्ये॑मि भु॒ंजत् । को मामन्नं॑ मनु॒ष्यो॑ दयेत ।
परा॑के॒ अन्नं॒ निहि॑तं लो॒क ए॒तत् । विश्वै॑र्दे॒वैः पि॒तृभि॑र्गु॒प्तमन्न॑म् ।यद॒द्यते॑ लु॒प्यते॒ यत्प॑रो॒प्यते॑ ।
श॒त॒त॒मी सा त॒नूर्मे॑ बभूव ।म॒हान्तौ॑ च॒रू स॑कृद्दु॒ग्धेन॑ पप्रौ । दिव॑ंच पृश्नि पृथि॒वीं च॑ सा॒कम् ।तत्स॒ंपिब॑न्तो॒ न मि॑नन्ति वे॒धसः॑ ।
नैतद्भू॒यो भव॑ति॒ नो कनी॑यः ।
अन्नं॑ प्रा॒णमन्न॑मपा॒नमा॑हुः । अन्नं॑ मृत्युं तमु॑ जी॒वातु॑माहुः ।अन्नं॑ ब्र॒ह्माणो॑ ज॒रसं॑ वदन्ति ।
अन्न॑माहुः प्र॒जन॑नं प्र॒जाना॑म् ।मोघ॒मन्नं॑ विन्दते॒ अप्र॑चेताः । स॒त्यं ब्र॑वीमि व॒ध इत्स तस्य॑ ।
नार्य॒मणं॒ पुष्य॑ति॒ नो सखा॑यम् । केव॑लाघो भवति केव॒लादि ।अ॒हं मे॒घस्त॒नय॒न्वर्ष॑न्नस्मि ।
माम॑दन्त्य॒हम॑द्म्य॒न्यान् ।

अ॒ह॒ꣳसद॒मृतो॑ भवामि । मदा॑दि॒त्या अधि॒ सर्वे॑
तपन्ति ।दे॒वीं वाच॑मजनयन्त दे॒वाः ।
तांवि॒श्वरू॑पाः प॒शवो॑ वदन्ति ।सा नो॑ म॒न्द्रेष॒मूर्जं॒
दुहा॑न।धे॒नुर्वाग॒स्मानुप॒सुष्टु॒तैतु॑।यद्वाग्वद॑न्त्यवि
चेत॒नानि॑ । राष्ट्री॑ दे॒वाना॑न्नि॒षसाद॑म॒न्द्रा ।
चत॑स्र॒ ऊर्जं॑दुदुहे॒ पया॒ꣳसि।क्व॑स्विदस्याः पर॒मं
ज॑गाम ।अ॒न॒न्तामन्ता॒दधि॒ निर्मि॑तांम॒हीम्।यस्यां॑
दे॒वाअ॒दधु॒र्भोज॑नानि।एका॑क्षरमां॒द्विपदा॒ꣳषत्प॑दा
ञ्च। वाचं॑ दे॒वा उप॑जीवन्ति॒ विश्वे॑ ।वाचं॑ दे॒वा
उप॑जीवन्ति॒ विश्वे॑ । वाचं॑ गन्ध॒र्वाः प॒शवो॑
मनु॒ष्याः॑ ।वाचीमाविश्वा॒ भुव॑ना॒न्यर्पि॑ता । सा नो॒
हवं जुषता॒मिन्द्र॑पत्नी ।वाग॒क्षरं॑ प्रथम॒जाऋ॒तस्य॑।
वेदा॑नां मा॒ताऽमृत॑स्य॒ नाभिः॑ ।सानो॑ जुषा॒णोप॑
य॒ज्ञमागा॑त् । अव॑न्ती दे॒वी सु॒हवा॑मे अस्तु ।
यामृष॑योमन्त्र॒कृतो॑मनी॒षिणः॑।अ॒न्वैच्छ॑न्दे॒वास्तप॑
सा॒ श्रमे॑ण ।तां दे॒वीं वाचꣳ॒हविषा॑ यजामहे । सा
नो॑ दधातु सुकृ॒तस्य॑ लो॒के।च॒त्वारि॒वाक्परि॑मिता
प॒दानि॑ । तानि॑ विदुर्ब्राह्म॒णा ये म॑नी॒षिणः॑ ।
गुहा॒ त्रीणि॒ निहि॑ता॒ नेग॑यन्ति । तु॒रीयं॑ वा॒चो
म॑नु॒ष्या॑ वदन्ति ।
श्र॒द्धया॒ग्निः समि॑ध्यते । श्र॒द्धया॑ विन्दते ह॒विः ।
श्र॒द्धां भग॑स्य मू॒र्धनि॑।वच॒या वे॑दयामसि ।
प्रि॒यꣳश्र॑द्धे दद॑तः । प्रि॒यꣳश्र॑द्धे दिदा॑सतः ।
प्रि॒यं भो॒जेषु॒ यज्व॑सु । इ॒दं म॑ उदि॒तं कृ॑धि ।
यथा॑ दे॒वा असु॑रेषु । श्र॒द्धामु॒ग्रेषु॑ चक्रि॒रे ।
ए॒वं भो॒जेषु॒ यज्व॑सु । अ॒स्माक॑मुदि॒तं कृ॑धि ।

श्र॒द्धां दे॒वा॒ यज॑मानाः । वा॒युगो॑पा॒ उपा॑सते ।
श्र॒द्धाꣳ हृ॑द॒य्य॑याऽऽकू॑त्या। श्र॒द्धया॑ हूयते ह॒विः।
श्र॒द्धां प्रा॒तर्ह॑वामहे । श्र॒द्धां म॒ध्यंदि॑न॒ं परि॑ ।
श्र॒द्धाꣳ सूर्य॑स्य नि॒म्रुचि॑ । श्र॒द्धे श्र॒द्धा॑पयेह मा॑ ।
श्र॒द्धा दे॒वानधि॑वस्ते । श्र॒द्ध विश्व॑मि॒दं जग॑त् ।
श्र॒द्धां काम॑स्य मा॒तरम्॑ । ह॒विषा॑ वर्धयामसि ।
ब्रह्म॑जज्ञा॒नं प्र॑थ॒मं पु॒रस्ता॑त् । विसीम॒तस्सु॒रुचो॑
वे॒न आ॑वः ।स बु॒ध्निया॑ उप॒मा अ॑स्य वि॒ष्ठाः ।
स॒तश्च॒ योनि॒मस॑तश्च॒ विवः॑ ।पि॒ता वि॒राजा॑मृष॒भो
र॑यी॒णाम् । अ॒न्तरि॑क्षं वि॒श्वरू॑प॒ आवि॑वेश ।
तम॒र्कैर॒भ्य॑र्चन्ति व॒त्सम् । ब्रह्म॒ सन्त॒ं ब्रह्म॑णा
व॒र्धय॑न्तः ।ब्रह्म॑ दे॒वान॑जनयत् । ब्रह्म॒ विश्व॑मि॒दं
जग॑त् ।ब्रह्म॑णः क्ष॒त्रन्निर्मि॑तम् । ब्रह्म॑ ब्राह्म॒ण
आ॒त्मना॑ ।अ॒न्तर॑स्मिन्ने॒मे लो॒काः ।अ॒न्तर्विश्व॑मि॒दं
जग॑त् ।ब्रह्मै॒व भू॒ताना॒ं ज्येष्ठम्॑ । तेन॒ को॑ऽर्हति॒
स्पर्धि॑तुम्।ब्रह्म॑न्दे॒वास्त्रय॑स्त्रिꣳशत्।ब्रह्म॑न्निन्द्रप्र
जाप॒ती ।ब्रह्म॑न् ह॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑ । ना॒वीवा॒न्तः
स॒माहि॑ता ।चत॑स्र॒ आशाः॒ प्रच॑रन्त्व॒ग्नयः॑ । इ॒मं
नो॑ य॒ज्ञं न॑यतु प्रजा॒नन् ।घृ॒तं पिन्व॑न्न॒जरꣳ॒
सु॒वीरम्॑ । ब्रह्म॑स॒मिद्भ॑व॒त्याहु॑तीनाम् ।
आगावो॑अग्मन्नु॒त भ॒द्रम॑क्रन् । सीद॑न्तु
गो॒ष्ठेर॒णय॑न्त्व॒स्मे ।प्र॒जाव॑तीः पु॒रुरूपा॑ इ॒ह स्युः
। इन्द्रा॑य पू॒र्वीरु॒षसो॒ दुहा॑नाः ।इन्द्रो॒ यज्व॑ने
पृ॒ण॒ते च॑शिक्षति । उपद्द॑दाति॒ न स्वं मु॑षायति ।
भूयो॑ भूयो॑ र॒यिमिद॑स्य व॒र्धयन् । अभि॑न्ने खि॒ल्ले
निद॒धाति देव॒युम् ।

न ता नंशन्ति न दंभाति तस्करः । नैना अमित्रो
व्यथिरदंधर्षति ।देवाꣳश्च याभिर्यजंते ददांति च
। ज्योगित्ताभिंस्सचते गोपंतिः सह ।न ता अर्वा
रेणुकं कातो अश्नुते । न संꣳस्कृतत्रमुपंयन्ति ता
अभि ।उरुगायमभंयन्तस्य ता अनु । गावो
मर्त्यस्य विचिंरन्ति यज्वंनः ।गावो भगो गाव
इन्द्रो मे अच्छात् । गावः सोमंस्य प्रथमस्यं
भक्षः।इमायागावस्सजंनासइन्द्रः।इच्छामीद्धृदा
मनंसा चिदिन्द्रम् ।यूयं गांवो मेदयथा कृशंचित्
। अश्लीलं चित्कृणुथा सुप्रतींकम् ।भद्रं गृहं
कृंणुथ भद्रवाचः । बृहद्वो वयं उच्यते सभासु ।
प्रजावंतीः सूयवंसꣳरिशन्तीः । शुद्धा अपस्सु
प्रपाणे पिबंन्तीः ।मावंस्तेन इंशत माघशꣳसः ।
परिंवोहेती रुद्रस्यं वृंज्यात् ।उपेदमुंपपर्चनम् ।
आसु गोषूपं पृच्यताम् ।उपंषभस्य रेतंसि ।
उपेंन्द्रतववीर्यै।तासूंर्याचन्द्रमसांविश्वभृत्तंमामह
त्।तेजोवसुंमद्राजतोदिवि।समांत्मानाचरतस्सा
म चारिणां ।ययोंव्रतन्नममे जातुंदेवयोः ।
उभावन्तौपरिंयातअर्म्या।दिवोनरश्मीꣳस्तंनुतो
व्यंर्णवे । उभा भुंवन्तीभुवंना कविक्रंतू ।सूर्या न
चन्द्रा चंरतो हतामंती । पतींद्युमद्विंश्वविदा
उभादिवः।सूर्याउभाचन्द्रमंसाविचक्षणा।विश्ववां
रावरिवोभावरेंण्या।तानोंऽवतंमतिमन्तामहिंव्रता
। विश्व वपंरि प्रतरंणा तरन्ता ।सुवर्विदां दृशये
भूरिंरश्मी।सूर्याहिचन्द्रावसुंत्वेषदंर्शता।मनस्वि
नोभाऽनुंचरतोनुसंदिवम् । अस्य श्रवो नद्यः

सप्त बिंभ्रति ।द्यावाक्षामां पृथिवी दंर्शतं वपुः ।
अस्मे सूंर्या चन्द्रमसांऽभिचक्षे ।श्रद्धेकमिंन्द्र
चरतो विचर्तुरम् । पुर्वापरंचंरतोमाययैतौ ।
शिशू क्रीडंन्तौ परिंयातो अध्वरम् । विश्वांन्यन्यो
भुवंनाऽभिचष्टे ।ऋतूनन्यो विदधंज्जायते पुनः
हिरंण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासु जातः
कश्यपो यास्विन्द्रः ।अग्निं या गर्भम् दधिरे
विरूपास्तान आपश्शꣳ स्योना भंवन्तु ॥
यासाꣳ राजा वरुंणो याति मध्ये सत्यानृते
अंवपश्यम् जनांनाम् ।मधुश्चुतश्शुचंयो याः
पांवकास्ता न आपश्शꣳ स्योना भंवन्तु ॥
यासाम् देवा दिवि कृण्वन्तिं भक्षं या अन्तरिंक्षे
बहुधा भवंन्ति ।याः पृथिवीम् पयंसोन्दन्ति
शुक्रास्ता न आपश्शꣳ स्योना भंवन्तु ॥
शिवेनं मा चक्षुषा पश्यतापश्शिवयां तनुवोपं
स्पृशत त्वचंम् मे ।सर्वाꣳ अग्नीꣳ रंप्सुषदों हुवो
वो मयि वर्चो बलमोजो निधंत्त ॥आपोंभद्रा
गृतमिदापं आसुरग्नीषोमौं बिभ्रात्याप इत्ताः ।
तीव्रो रसों मधुपृचांमरंगम आ मां प्राणेनं सह
वर्चसागन् ॥आदित्पंश्याम्युत वां शृणोम्यामा
घोषों गच्छति वाङ् नं आसाम् ।मन्येंभेजानो
अमृतंस्य तर्हि हिरंण्यवर्णा अतृपं यदावः ॥
नासंदासीन्नो सदांसीत्तदानीम् । नासीद्रजो नो
व्योंमा परो यत् ।किमावंरिवः कुह कस्यशर्मन्।
अम्भः किमांसीद्गहंनं गभीरम् ।न मृत्युरमृतं
तर्हि न । रात्रिया अह्न आसीत् प्रकेतः ।

आनी॑दवा॒तꣳ स्व॒धया॒ तदेक॒ꣳम् । तस्मा॑द्धा॒न्यं न
प॒रः किंच॒नास॑ ।तम॑ आसी॒त्तम॑सा गू॒ढमग्रे᳚
प्रके॒तम् । स॒लि॒लꣳ सर्व॑मा इ॒दम्।तु॒च्छेना॒भ्वपि
हि॒तं यदासी᳚त् । तम॑स॒स्तन्म॑हि॒ना जा॑य॒तैकम᳚ ।
काम॒स्तदग्रे॒ सम॑वर्त॒ताधि॑ । मन॑सो॒ रेतः॑ प्रथ॒मं
यदासी᳚त्।स॒तोबन्धु॒मस॑ति॒निर॑विन्दन्।हृ॒दिप्र॒ती
ष्या॑ क॒वयो॑मनी॒षा।ति॒र॒श्चीनो॒वित॑तोर॒श्मिरे॑षाम्।
अ॒धस्वि॑दा॒सी ३ दु॒परि॑स्विदासी ३ त् ।
रे॒तो॒धा आ॑सन्महि॒मा न आसन् ।स्व॒धाअ॒वस्ता॒त्
प्रय॑तिः पु॒रस्ता᳚त्।को अ॒द्ध वे॑द॒ क इ॒ह प्रवो॑चत्।
कुत॒ आ जा॑ता॒ कुत॒ इ॒यंविसृ॑ष्टिः।अ॒र्वाग्देवाअ॒स्य
वि॒सर्ज॑नाय । अथा॒ को वे॑द॒यत॑ आ ब॒भूव॑ ।इ॒यं
विसृ॑ष्टि॒र्यत॑ आब॒भूव॑ । यदि॑ वा द॒धे यदि॑ वा॒ न ।
यो अ॒स्याध्य॑क्षः पर॒मे व्यो॑मन् । सो अ॒ंग वे॑द॒
यदि॑ वा॒ न वेद॑ ।कि॒ꣳस्वि॒द्वनं॒ क उ॒ स वृ॒क्ष
आ॑सीत् । यतो॒ द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒क्षुः ।
मनी॑षिणो॒मन॑सापृ॒च्छतेदुतत्।यद॒ध्यति॑ष्ठद्भुव॑
नानि धा॒रयन्॑ ।ब्रह्म॒ वन॒ं ब्रह्म॒ सवृ॒क्ष आ॑सीत् ।
यत्तो॒ द्यावा॑पृथि॒वी नि॑ष्टत॒क्षुः ।मनी॑षिणो॒ मन॑सा॒
विब्र॑वीमि वः ।ब्रह्मा॒ध्यति॒ष्ठद्भुवनानि धा॒रयन्॑ ।
प्रा॒तर॒ग्निं प्रा॒तरिन्द्रꣳ॑ हवामहे । प्रा॒तर्मि॒त्रावरु॑णा
प्रा॒तर॒श्विना᳚ ।प्रा॒तर्भग॑ं पू॒षणं॑ ब्रह्म॑ण॒स्पति᳚म् ।
प्रा॒तः सोम॑मु॒त रु॒द्रꣳ हु॑वेम ।प्रा॒त॒र्जितं॑ भग॑मु॒ग्रꣳ
हु॑वेम । व॒यं पु॒त्रमदि॑ते॒र्यो वि॑धर्ता ।आ॒ध्रश्चि॒द्यं
मन्य॑मानस्तु॒रश्चि॑त् । राजा॑चि॒द्यं भग॑ं भ॒क्षीत्याह॑ ।
भग॒ प्रणे॑त॒र्भग॒ सत्य॑राधः । भगे॒मां
धिय॒मुद॑व॒दद॑न्नः ।भग॒ प्रणो॑ जनय॒ गोभि॒रश्वैः᳚ ।
भग॒ प्रनृभि॑र्नृ॒वन्तः॑ स्याम ।उ॒तेदानीं॒ भग॑वन्तः
स्याम । उ॒त प्रपि॒त्व उ॒त मध्य॒अह्ना᳚म्।उ॒तोदि॑ता
मघव॒न्त्सूर्य॑स्य । व॒यं दे॒वानाꣳ॑ सुम॒तौ स्या॑म ।
भग॑ ए॒व भग॑वाꣳ अस्तु देवाः । तेन॑ व॒यं
भग॑वन्तः स्याम ।तन्त्वा॑ भग॒ सर्व॒ इज्जो॑हवीमि ।
सनो भग पुर ए॒ताभ॑वे॒ह।सम॑ध्व॒रयो॒षसो॑नमन्त।
द॒धि॒क्रावे॑व॒ शुच॑ये प॒दाय॑ ।अ॒र्वा॒ची॒नं व॑सु॒विद॑ं
भग॑न्नः । रथ॑मि॒वाश्वा॑ वा॒जिन॒ आव॑हन्तु ।
अश्वा॑वती॒र्गोम॑तीर्न उ॒षासः॑ । वी॒रव॑ती॒ः
सद॑मुच्छन्तु भ॒द्राः ।घृ॒तं दुहा॑ना वि॒श्वतः॒प्रपी॑नाः।
यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभि॒ः सदा॑ नः ।
अ॒ग्निर्नः॑ पातु कृत्ति॑काः । नक्ष॑त्रं दे॒वमि॑न्द्रि॒यम् ।
इ॒दमा॑सां विचक्ष॒णम् । ह॒विरा॒सं जु॑होतन ।
यस्य॒ भान्ति॑ र॒श्मयो॒ यस्य॑ के॒तवः॑ । यस्ये॒मा
विश्वा॒ भुव॑नानि॒ सर्वा᳚।सकृत्ति॑काभिर॒भिस॒ंवसा॑नः
। अ॒ग्निर्नो॑ दे॒वस्सु॑वि॒ते द॑धातु ॥
प्र॒जाप॑ते रोहि॒णीवे॑तु पत्नी᳚ । वि॒श्वरू॑पा बृह॒ती
चि॒त्रभा॑नुः ।सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सुवि॒ते द॑धातु । यथा॒
जीवे॑मश॒रद॒स्सवीराः॑।रो॒हि॒णीदे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता᳚।
विश्वा॑ रू॒पणि॑ प्रति॒मोद॑माना ।प्र॒जाप॑तिꣳ
ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती । प्रि॒या दे॒वाना॒मुप॑यातु य॒ज्ञम्॥
सोमो॒ राजा॑ मृगशी॒र्षेण॒ आगन्न्॑ । शि॒वं नक्ष॑त्रं
प्रि॒यम॑स्य॒ धाम॑ ।आ॒प्याय॑मानो बहु॒धा जने॑षु ।
रेतः॑ प्र॒जां यज॑मानो दधातु ।यत्ते॒ नक्ष॑त्रं
मृगशी॒र्षमस्ति॑ । प्रि॒यꣳ रा॑जन् प्रि॒यत॑मं

प्रि॒याणा᳚म् ।तस्मै॑ ते सोम ह॒विषा॑ विधेम । शन्न॑
एधि द्वि॒पदे॒ शं चतु॑ष्पदे ॥
आ॒र्द्रया॑ रु॒द्रः प्रथ॑मा न एति । श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॒
पति॑रघ्नि॒याना᳚म् ।नक्ष॑त्रमस्य ह॒विषा॑ विधेम ।
मान॑ः प्र॒जाꣳ री॑रिष॒न्मोत वी॒रान् ।हे॒ति रु॒द्रस्य॒
परि॑णो वृणक्तु । आ॒र्द्रा नक्ष॑त्रं जुषताꣳ ह॒विर्न॑ः ।
प्र॒मु॒ञ्चमा॑नौदु॒रि॒तानि॒विश्वा᳚।अपा॒घशꣳसन्नुदता॒म
रा॑तिम् । ॥
पुन॑र्नो दे॒व्यदि॑तिस्पृणोतु । पुन॒र्वसू॒नः पु॒नरेता᳚
य॒ज्ञम् ।पुन॑र्नो दे॒वा अ॒भिय॑न्तु॒ सर्वे᳚ । पुन॑ः पुनर्वो
ह॒विषा॑ यजामः ।ए॒वा न दे॒व्यदि॑तिरन॒र्वा ।
विश्व॑स्य भ॒र्त्री जग॑तः प्रति॒ष्ठा ।पुन॑र्वसू ह॒विषा॑
व॒र्धय॑न्ती । प्रि॒यम् दे॒वाना॒मप्ये॑तु॒ पाथ॑ः ॥
बृह॒स्पति॑ः प्रथ॒मं जाय॑मानः । ति॒ष्य॑म् नक्ष॑त्रम॒भि
सं ब॑भूव ।श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॒ पृत॑नासुजि॒ष्णुः ।
दि॒शोऽनु॒ सर्वा॒ अभ॑यन्नो अस्तु ।ति॒ष्य॑ः
पु॒रस्ता॑दु॒त म॑ध्य॒तो न॑ः । बृह॒स्पति॑र्नः॒ परि॑पातु
प॒श्चात् ।बाधे॑ता॒न्द्वेषो॒ अभ॑यं कृणुताम् ।
सु॒वीर्य॑स्य॒ पत॑यस्याम ॥
इ॒दꣳ स॒र्पेभ्यो॑ ह॒विर॑स्तु॒ जुष्ट᳚म् । आ॒श्रे॒षा
येषा॑मनु॒यन्ति॒ चेत॑ः ।ये अ॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीं
क्षि॒यन्ति॑ । ते न॑स्स॒र्पासो॒ हव॒माग॑मिष्ठाः ।
ये रो॑च॒ने सूर्य॒स्यापि॑ स॒र्पाः । ये दिव᳚ं
दे॒वीमनु॑स॒ञ्चर॑न्ति ।येष॑मश्रे॒षा अ॑नु॒यन्ति॒ काम᳚म्
। तेभ्य॑स्स॒र्पेभ्यो॒ मधु॑मज्जुहोमि
उप॑हूताः पि॒तरो॒ ये म॒घासु॑ ।

मनो॑जवसस्सु॒कृत॑स्सुकृ॒त्याः ।ते नो॒ नक्ष॑त्रे
ह॒वमाग॑मिष्ठाः । स्व॒धाभि॑र्य॒ज्ञं प्रय॑तं जुषन्ताम्
।ये अ॑ग्निद॒ग्धा येऽन॑ग्निदग्धाः । ये॑ऽमुल्लो॒कं
पि॒तर॑ः क्षि॒यन्ति॑ ।याꣳश्च॑ वि॒द्मयाꣳ उं च॒ न
प्र॑वि॒द्म । म॒घासु॑ य॒ज्ञꣳ सुकृ॑तम् जुषन्ताम् ॥
गवां॒ पति॒ः फल्गु॑नीनामसि॒ त्वम् । तद॑र्यमन्
वरुणमित्र॒ चारु॑ ।तं त्वा॑ व॒यꣳ स॑नि॒तारꣳ॑
सनी॒नाम् । जी॒वा जीव॑न्त॒मुप॒ संवि॑शेम ।
येने॒मा विश्वा॒ भुव॑नानि॒ सञ्जि॑ता । यस्य॑ दे॒वा
अ॑नुसं॒यन्ति॒ चेत॑ः ।अ॒र्य॒मा राजा॒ऽजर॑स्तु
वि॑ष्मान् । फल्गु॑नीनामृष॒भो रो॑रवीति ॥
श्रेष्ठो॑ दे॒वाना᳚म् भगवो भगासि । तत्वा॑ विदु॒ः
फल्गु॑नी॒स्तस्य॒ वित्तात् ।अ॒स्मभ्य᳚ं क्ष॒त्रम॒जरꣳ॑
सु॒वीर्य᳚म् । गोम॒दश्व॑व॒दुप॒सन्नु॑दे॒ह ।भगो॑ह दा॒ता
भग इत्प्र॑दा॒ता । भगो॑ दे॒वीः फल्गु॑नी॒रावि॑वेश ।
भग॒स्येत्तं प्र॑स॒वं ग॑मेम।यत्र॑ दे॒वैस्स॑ध॒मादं॑मदेम॥
आया॒तु दे॒वस्स॑वि॒तोप॑यातु । हि॒र॒ण्ययेन॑ सु॒वृता॒
रथे॒न ।वह॒न्॒हस्तꣳ॑सुभꣳ॑विद्म॒नाप॑सम्।प्रयच्छ॑न्तं॒
प॒पुरिं॒ पुण्य॒मच्छ॑ ।हस्त॒ः प्रय॑च्छ त्व॒मृतं॒ वसी॑यः
। दक्षि॑णेन॒ प्रति॑गृभ्णीम एनत् ।दा॒तार॑म॒द्य
स॑वि॒ता वि॑देय । यो नो॒ हस्ता॑य प्रसु॒वाति॑य॒ज्ञम्॥
त्वष्टा॒ नक्ष॑त्रम॒भ्ये॑ति चि॒त्राम् । सु॒भꣳ स॑सं॒युव॒तिꣳ
राच॑मानाम् ।नि॒वे॒शय॑न्न॒मृता॒न्मर्त्या॑ꣳश्च ।रू॒पाणि॑
पि॒ꣳशन्भुव॑नानि॒विश्वा᳚।तन्न॒स्त्वष्टा॒तदु॑चि॒त्राविच॑ष्टा
म्।तन्नक्ष॑त्रंभूरि॒दाअ॑स्तु॒मह्य᳚म्।तन्न॒ः प्र॒जां॑वी॒रव॑ती
ꣳ सनोतु । गोभि॑र्नो॒ अश्वै॒स्सम॑नक्तु यज्ञम् ॥

वा॒युर्नक्ष॑त्रम॒भ्ये॑ति॒ निष्ट्या॑म् । ति॒ग्मशृं॑गो वृष॒भो रोरु॑वाणः ।स॒मी॒रय॒न् भुव॑ना मात॒रिश्वा॑ । अप॒ द्वेषा॑ꣳसि नुदता॒मरा॑तीः ।तन्नो॑ वा॒यस्तदु॒ निष्ट्या॑ शृणोतु । तन्नक्ष॑त्रं भूरि॒दा अ॑स्तु मह्य॑म् ।तन्नो॑ दे॒वासो॒ अनु॑जानन्तु काम॑म् ।यथा॒तरे॑मदुरि॒तानि॒ विश्वा॑ ॥

दूरम॒स्मच्छत्र॑वोयन्तुभी॒ताह्।तदि॑न्द्रा॒ग्नी॑कृ॑णुता॒म् तद्विशा॑खे ।तन्नो॑ दे॒वा अनु॑मदन्तुय॒ज्ञम्। प॒श्चात्पुरस्ता॒दभ॑यन्नोअस्तु।नक्ष॑त्राणा॒मधि॑पत्नी॒ विशा॑खे।श्रेष्ठा॑विन्द्रा॒ग्नीभुव॑नस्यगो॒पौ।विषू॑च॒श्शत्रू॑ नप॒बाध॑मानौ।अप॒क्षुध॑न्नुदता॒मरा॑तिम् । ॥

पूर्णा प॒श्चादु॒तपूर्णापु॒रस्ता॑त्।उन्म॑ध्य॒तःपौ॑र्णमा॒सी जि॑गाय ।तस्या॑ दे॒वा अधि॑सं॒वस॑न्तः । उ॒त्त॒मे नाक॑इ॒हमा॑दयन्ताम्।पृ॒थ्वीसु॒वर्चा॑यु॒व॒तिःस॒जोषा॑ः ।पौ॒र्ण॒मा॒स्यु॒द॑गा॒च्छोभ॑माना।आ॒प्या॒यय॑न्ती दु॒रि॒तानि॒ विश्वा॑ । उ॒रुं दुहा॒ं यज॑मानाय य॒ज्ञम् ।

ऋ॒द्ध्यास्म॑ ह॒व्यैर्नम॑सो॒पसद्य॑ । मि॒त्रं दे॒वम्मि॑त्र॒धेय॑ं नो अस्तु ।अ॒नू॒रा॒धान् ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तः । श॒तं जीवे॑म॒शरद॒ःसवी॑राः।चि॒त्रम्न॒क्ष॑त्र॒मुद॑गात्पु॒रस्ता॑। अ॒नू॒रा॒धा स॒ इति॒ यद्वद॑न्ति ।तन्मि॒त्र ए॑ति प॒थिभि॑र्देव॒यानै॑ः । हि॒र॒ण्ययै॒र्वित॑तैर॒न्तरि॑क्षे ॥

इन्द्रो॑ ज्ये॒ष्ठामनु॒ नक्ष॑त्रमेति । यस्मि॑न् वृ॒त्रं वृ॑त्र॒ तूर्ये॑ त॒तार॑ ।तस्मि॑न्वयम॒मृत॒ं दुहा॑नाः।क्षुध॑न्तरेम॒ दुरि॑तिं॒ दुरि॑ष्टिम् ।पु॒र॒न्द॒राय॑ वृष॒भाय॑ धृ॒ष्णवे॑ । अषा॑ढाय॒ सह॑मानाय मी॒ढुषे॑ ।इन्द्रा॑य ज्ये॒ष्ठा मधु॑ म॒द्दुहा॑ना।उ॒रुंकृ॑णोतु॒ यज॑मानस्य लो॒कम् । ॥

मूल॑ं प्र॒जां वी॒रव॑तीं विदेय । परा॑च्येतु॒ निरृ॑तिः परा॒चा।गोभि॒र्नक्ष॑त्रंप॒शुभि॒स्सम॑क्तम्।अह॑र्भूया॒द्य ज॑मानाय॒ मह्य॑म् ।अह॑र्नो अ॒द्य सु॑वि॒ते द॑दातु । मूल॒ं नक्ष॑त्र॒मिति॒ यद्वद॑न्ति ।परा॑चीं वा॒चा निरृ॑तिं नुदामि । शि॒वं प्र॒जयै॑ शि॒वम॑स्तु मह्य॑म् ॥

या दि॒व्या आप॒ः पय॑सा सम्बभू॒वुः । या अ॒न्तरि॑क्ष उ॒तपार्थि॑वी॒र्याः।यासा॑मषा॒ढाअ॑नु॒यन्ति॒ काम॑म् । ता न॒ आप॒ः शꣳ स्यो॒ना भ॑वन्तु । याश्च कू॒प्या॒ याश्च॑ ना॒द्या॑स्समु॒द्रियाः॑ । याश्च॑ वैश॒न्तीरुत प्रा॑स॒चीर्याः ।यासा॑मषा॒ढा मधु॑ भ॒क्षय॑न्ति । ता न॒ आप॒ः शꣳ स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

तन्नो॒ विश्वे॒ उप॑ शृण्वन्तु दे॒वाः । तद॑षा॒ढा अ॒भिसंय॑न्तु य॒ज्ञम् ।तन्नक्ष॑त्रं प्रथतां प॒शुभ्य॑ः । कृ॒षिर्वृ॒ष्टिर्यज॑मानाय कल्पताम् ।शु॒भ्राः क॒न्या॑ यु॒व॒तय॑स्सु॒पेश॑सः । क॒र्म॒कृत॑स्सु॒कृतो॑वी॒र्या॑वतीः। विश्वा॑न् दे॒वान् ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तीः । अ॒षा॒ढाः काम॒मुपा॑यन्तु य॒ज्ञम् ॥

यस्मि॒न्ब्रह्मा॒भ्यज॑य॒त्सर्व॑मे॒तत्।अ॒मुञ्च॑लो॒कमि॒दमू॑ च॒ सर्व॑म् ।तन्नो॒नक्ष॑त्रमभि॒जिद्वि॒जित्य॑ । श्रिय॑ं दधा॒त्वहृ॑णीयमानम्।उ॒भौलो॒कौब्रह्म॑णा॒सञ्जि॑ते॒मौ । तन्नो॒ नक्ष॑त्रमभि॒जिद्वि॒च॑ष्टाम् ।तस्मि॑न्वयं पृत॑ना॒स्सञ्ज॑येम।तन्नो॑दे॒वासो॒अनु॑जानन्तु॒काम॑म्॥

शृ॒ण्वन्ति॑ श्रो॒णाम॒मृत॑स्य गो॒पाम् । पुण्या॑मस्या॒ उप॑शृणोमि॒ वाच॑म्।म॒ही॑दे॒वी॑विष्णु॑पत्नीमजू॒र्याम्। प्र॒तीची॑ मेना॑ꣳह॒विषा॑यजामः।त्रे॒धाविष्णु॑रुरुगा॒यो विच॑क्रमे । म॒ही॑ दिव॑ं पृ॒थि॒वीम॒न्तरि॑क्षम् ।

तच्छ्रो॒णैति॒श्रव॑ इ॒च्छमा॑ना । पुण्य॒ꣳ॒ श्लोकं॒
यज॑मानाय कृण्व॒ती ॥
अ॒ष्टौ दे॒वा वस॑व॒स्सो॒म्यास॑: । चत॑स्रो दे॒वीर॒जरा॒:
श्रवि॑ष्ठाः।तेय॒ज्ञंपा᳚न्तु॒रज॑सः॒पु॒रस्ता᳚त्।सं॒व॒त्स॒रीणं॑
म॒मृत॑ꣳ स्व॒स्ति ।य॒ज्ञं न॑: पान्तु॒ वस॑वः पु॒रस्ता᳚त्।
द॒क्षि॒ण॒तो॑ऽभियं॑न्तु॒ श्रवि॑ष्ठाः ।पुण्य॒न्नक्ष॑त्रम॒भि
संवि॑शाम । मा नो॒ अरा॑तिर॒घश॒ꣳ॒साऽगन्न्॑ ॥
क्ष॒त्रस्य॒राजा॒वरु॑णोऽधिरा॒जः।नक्ष॑त्राणाꣳश॒तभि॑
ष॒ग्वसि॑ष्ठः ।तौ दे॒वेभ्य॑: कृणुतिदी॒र्घमायु॑:। श॒तꣳ
स॒हस्रा॑ भेष॒जानि॑ धत्तः ।य॒ज्ञन्नो॒ राजा॒ वरु॑ण॒
उप॒यातु।तन्नो॒विश्वे॑अ॒भिसंय॑न्तुदे॒वाः।तन्नो॒नक्ष॑त्रꣳ
श॒तभि॑षग्जुषा॒णम् ।दी॒र्घमायु॒:प्रति॑रद्भेष॒जानि॑ ॥
अ॒ज एक॑पा॒दुद॑गात्पु॒रस्ता᳚त् । विश्वा॑ भू॒तानि॑
प्रति॒ मोद॑मानः।तस्य॑ दे॒वाः प्र॑स॒वं य॑न्ति॒ सर्वे᳚ ।
प्रो॒ष्ठ॒प॒दासो॑अ॒मृत॑स्यगो॒पाः।वि॒भ्राज॑मानस्समिधा॒
न उ॒ग्रः।आऽन्तरि॑क्षमरुह॒दग॒न्द्याम् ।तꣳ सूर्यं॑
दे॒वम॒जमेक॑पादम्।प्रो॒ष्ठ॒प॒दासो॒ अनु॑यन्ति॒ सर्वे᳚ ॥
अहि॑र्बु॒ध्नियः॒ प्रथ॑मा न एति । श्रेष्ठो॑ दे॒वाना॑मु॒त
मानु॑षाणाम् ।तं ब्रा᳚ह्म॒णास्सो॑म॒पास्सो॒म्यास॑: ।
प्रो॒ष्ठ॒प॒दासो॑ अ॒भिर॑क्षन्ति॒ सर्वे᳚ ।च॒त्वार॒ एक॑म॒भि
कर्म॑ दे॒वाः । प्रो॒ष्ठ॒प॒दा स॒ इति॒ यान् वद॑न्ति ।
ते बु॒ध्नियं॑ परि॒षद्य॑ꣳ स्तु॒वन्त॑: । अहि॑ꣳ रक्षन्ति॒
नम॑सोप॒सद्यं॑ ॥
पू॒षा रे॒वत्यन्वे॑ति॒ पन्था᳚म् । पु॒ष्टि॒पती॑ पशु॒पा
वाज॑बस्त्यौ ।इ॒मानि॑ ह॒व्या प्रय॑ता जुषा॒णा ।
सु॒गैर्नो॒ यानै॒रुप॑यातां य॒ज्ञम् ।
क्षु॒द्रान् प॒शून् र॑क्षतु रे॒वती॑ नः । गावो॑ नो॒ अश्वा॒ꣳ॒
अन्वे॑तु पू॒षा ।अन्न॒ꣳ॒ रक्ष॑न्तौ बहु॒दा विरू॑पम् ।
वाजꣳ॑ सनु॒तां यज॑मानाय य॒ज्ञम् ॥
तद॒श्विना॑वश्व॒युजोप॑याताम् । शुभ॒ङ्गमि॑ष्ठौ
सु॒यमे॑भि॒रश्वै᳚: ।स्वं नक्ष॑त्रꣳ ह॒विषा॒ यज॑न्तौ ।
मध्वा॒सम्पृ॑क्तौ॒ यजु॑षा॒ सम॑क्तौ ।यौ दे॒वाना᳚ं
भि॒षजौ᳚ हव्यवा॒हौ । विश्व॑स्य दू॒तव॒मृत॑स्य गो॒पौ।
तौ नक्ष॒त्रं जुजुषा॒णोप॑याताम् । नमो॒ऽश्विभ्या᳚ं
कृणुमोऽश्व॒युग्भ्या᳚म् ॥
अप॑ पा॒प्मानं॒ भर॑णीर्भरन्तु । तद्य॒मो राजा॒
भग॑वा॒न् विच॑ष्टाम् ।लो॒कस्य॒ राजा॑ मह॒तो म॒हान्
हि । सु॒गं न॒: पन्था॒मभ॑यं कृणोतु ।यस्मि॒न्नक्ष॑त्रे
य॒मएति॒राजा᳚।यस्मि॑न्नेनम॒भ्यषि॑ञ्चन्तदे॒वाः।तद॑स्य
चि॒त्रꣳह॒विषा॑यजाम।अप॑पा॒प्मानं॒भर॑णीर्भरन्तु ॥
नि॒वेश॑नी स॒ङ्गम॑नी॒ वसू॑ना॒ं विश्वा॑ रू॒पाणि॒
वसू᳚न्यावे॒शय॑न्ती ।स॒ह॒स्र॒पो॒षꣳ सु॒भगा॒ ररा॑णा॒
सा न॒ आग॒न्वर्च॑सा संविदा॒ना ॥
यत्ते॑ दे॒वा अद॑धुर्भाग॒धेय॒ममा॑वास्ये सं॒वस॑न्तो
महि॒त्वा ।सा नो॑ य॒ज्ञं पि॑पृहि विश्ववारे र॒यिन्नो॑
धेहि सुभगे सु॒वीर᳚म् ॥नवो॑ नवो भवति॒
जाय॑मा॒नोऽह्ना᳚ं के॒तुरु॒षसा॑मे॒त्यग्रे᳚ ।भा॒गं दे॒वेभ्यो॒
विद॑धात्या॒यन् प्रच॒न्द्रमा᳚स्तिरिति दी॒र्घमायु॑: ॥
यमा॑दि॒त्या अ॒ꣳशुमा᳚प्या॒यय॑न्ति॒यमक्षि॑ति॒मक्षि॑तयः॒
पिब॑न्ति।तेन॑नो॒राजा॒वरु॑णो॒बृह॒स्पति॒राप्याययन्तु
भुव॑नस्य गो॒पाः ॥ये विरू॑पे॒ सम॑नसा सं॒व्यय॑न्ती
। स॒मा॒नं तन्तु॑ं परिता॒तनाते᳚ ।वि॒भू प्र॒भू अ॑नु॒भू

वि॒श्वतो॑ हुवे । ते नो॒ नक्ष॑त्रे हव॒मग॑मेतम् ।
व॒यं दे॒वी ब्रह्म॑णा संविदा॒नाः । सु॒रत्ना॑सो
दे॒ववी॑तिं॒ दधा॑नाः ।अ॒हो॒रा॒त्रे ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तः ।
अति॑पा॒प्मान॒मति॑मुक्त्यागमेम।प्रत्यु॑वदृश्याय॒ती॑।
व्यु॒च्छन्ती॑ दुहि॒ता दि॒वः ।अ॒पो म॒ही वृ॑णुते॒
चक्षु॑षा । तमो॒ ज्योति॑ष्कृणोति सू॒नरी᳚ ।
उदु॒स्त्रिया᳚स्सचते॒ सूर्यः॑।सचा॑उ॒द्यन्नक्ष॑त्रमर्चि॒मत्।
तवे॑दुषो॒ व्युषि॒ सूर्य॑स्य च । संभ॒क्तेन गमेमहि ।
तन्नो॒ नक्ष॑त्रमर्चि॒मत् । भा॒नुमत्तेज॑ उ॒च्चर॑त् ।
उप॑य॒ज्ञमि॒हाग॑मत् ।प्रनक्ष॑त्रायदे॒वाय॑ ।
इन्द्रा॒येन्दु॑ꣳ हवामहे ।स नः॑ सवि॒ता सु॑वत्स॒निम्
। पुष्टि॒दां वी॒रव॑त्तमम् ।
उदु॒त्यं जा॒तवे॑दसं दे॒वं व॑हन्ति के॒तवः॑ । दृ॒शे
विश्वा॑य॒सूर्य᳚म्।चि॒त्रंदे॒वाना॒मुद॑गा॒दनी॑कंचक्षु॑र्मि॒त्र
स्य॒ वरु॑णस्या॒ग्नेः।आऽप्रा॒द्यावा॑पृथि॒वीअ॒न्तरि॑क्ष॒ꣳ
सूर्य॑आ॒त्माजग॑तस्त॒स्थुष॑श्च।आदि॑तिर्नउरु॒ष्य॒त्व
दिति॒ः शर्म॑ यच्छतु । अदि॑तिः पा॒त्वꣳह॑सः ।
म॒हीमू॒षु मा॒तरꣳ॑सुव्र॒ताना॑मृतस्य॒ पत्नी॒मव॑से
हुवेम।तु॒वि॒क्ष॒त्राम॒जर॑न्तीमुरू॒चीꣳसु॒शर्मा॑ण॒मदि॑
तिꣳ सु॒प्रणी॑तम् ।इ॒दं विष्णु॒र्वि च॑क्रमे त्रे॒धा निद॑धे
प॒दम् । समू॑ढमस्य पाꣳसु॒रे ।प्रतद्विष्णु॑स्स्तवते
वी॒र्या॑य । मृगो न भी॒मःकु॑च॒रोगि॑रि॒ष्ठाः।यस्यो॒रुषु॑
त्रि॒षु वि॒क्रम॑णेषु । अधि॑क्षि॒यन्ति॒ भुव॑नानि॒ विश्वा᳚।
अ॒ग्निर्मू॒र्धा दि॒वः क॒कुत्पतिः॑ पृथि॒व्या अ॒यम् ।
अ॒पाꣳ रेता॑ꣳसि जिन्वति ।भुवो॑ य॒ज्ञस्य॒ रज॑सश्च
ने॒ता यत्रा॑नि॒युद्भिः॒ सच॑से शि॒वाभिः॑ ।

दि॒वि मू॒र्धानं॑ दधिषे सुव॒षां जि॒ह्वाम॑ग्ने चकृषे
हव्य॒वाह᳚म् ।अनु॑नो॒ऽद्यानु॑मतिर्य॒ज्ञं दे॒वेषु॑
मन्यताम् ।अ॒ग्निश्च॑ हव्य॒वाह॑नो॒ भव॑तां दा॒शुषे॒
मयः॑ ।अन्वि॒द॑नुमते॒ त्वं मन्या॑सै॒ शंच॑ कृधि ।
क्रत्वे॒ दक्षा॑य नोहि नु॒ प्रण॒ आयू॑ꣳषि तारिषः ।
ह॒व्य॒वाह॑मभिमाति॒षाह᳚म् । र॒क्षो॒हणं॒ पृत॑नासु
जि॒ष्णुम् ।ज्योति॑ष्मन्तं॒ दीद्य॑तं॒ पुरन्धिम् । अ॒ग्निꣳ
स्वि॒ष्टकृत॒ माहु॑वेम ।स्वि॑ष्टमग्ने अ॒भितत्पृ॑णाहि ।
विश्वा॑ देव॒ पृत॑ना अ॒भिष्य ।उ॒रुन्नः॒ पन्था᳚
प्रदि॒शन्विभा॑हि । ज्योति॑ष्मद्धेह्य॒जर॑न्न॒ आयुः॑ ॥

अ॒ग्नये॒ स्वाहा॒ कृत्ति॑काभ्यः॒ स्वाहा᳚ ।अ॒म्बायै॒
स्वाहा॑ दु॒लायै॒ स्वाहा᳚ ।नि॒त॒न्त्यै स्वाहा॒ऽभ्रय॑न्त्यै॒
स्वाहा᳚ ।मे॒घय॑न्त्यै॒ स्वाहा॑ व॒र्षय॑न्त्यै॒ स्वाहा᳚ ।
चु॒पु॒णिका॑यै॒ स्वाहा᳚ ।प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ रोहि॒ण्यै
स्वाहा᳚ ।रोच॑मानायै॒ स्वाहा॑ प्र॒जाभ्यः॒ स्वाहा᳚ ।
सोमा॑य॒ स्वाहा॑ मृगशी॒र्षाय॒ स्वाहा᳚ ।इ॒न्व॒काभ्यः॒
स्वाहौष॑धीभ्यः॒ स्वाहा᳚ ।रा॒ज्याय॒ स्वाहा॒ऽभिजि॑त्यै॒
स्वाहा᳚ ।रु॒द्राय॒ स्वाहा॒ऽऽर्द्रायै॒स्वहा᳚।पिन्व॑मानायै॒
स्वाहा॒प॒शुभ्यः॒स्वाहा᳚।अदि॑त्यै॒स्वाहा॒पुन॑र्वसुभ्याम्
।स्वाहा भू᳚त्यै॒ स्वाहा॒ प्रजा᳚त्यै॒ स्वाहा᳚ ।बृह॒स्पत॑ये॒
स्वाहा॑ ति॒ष्या॑य॒ स्वाहा᳚ ।ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒साय॒ स्वाहा᳚ ।
स॒र्पेभ्यः॒ स्वाहा᳚ऽऽश्रे॒षाभ्यः॒ स्वाहा᳚ ।द॒न्त॒शू॒के॑भ्यः॒
स्वाहा᳚ ।पि॒तृभ्यः॒स्वाहा॑म॒घाभ्यः॑।स्वाहा॑ऽन॒घाभ्यः॒
स्वाहा॑ऽग॒दाभ्यः॑।स्वाहा॑ऽरुन्धतीभ्यः॒स्वाहा᳚।
अ॒र्य॒म्णे स्वाहा॒ फल्गु॑नीभ्या॒ꣳ स्वाहा॑ ।

पशुभ्यः स्वाहा᳚ ।भगा॑य स्वाहा फल्गु॑नीभ्याꣳ
स्वाहा᳚ ।श्रेष्ठाया॑य स्वाहा᳚ ।सवि॒त्रेस्वाहा हस्ता॑य।
स्वाहा॑ददते स्वाहा॑ पृणते ।स्वाहा᳚ प्रयच्छ॑ते
स्वाहा᳚ प्रतिगृभ्णते स्वाहा᳚ ।त्वष्ट्रे स्वाहा॑ चि॒त्रायै
स्वाहा᳚ ।चैत्रा॑य स्वाहा᳚ प्रजायै स्वाहा᳚ ।वायवे
स्वाहानिष्ट्या॑यैस्वाहा᳚।कामचारा॑यस्वाहाऽभिजि॑
त्यै स्वाहा᳚ ।इन्द्राग्निभ्याꣳ स्वाहा विशा॑खाभ्याꣳ
स्वाहा᳚ ।स्रेष्ट्या॑य स्वाहाऽभिजि॑त्यै स्वाहा᳚ ।
पौर्णमास्यै स्वाहा कामा॑य स्वाहा ग॑त्यै स्वाहा᳚ ।
मित्रायस्वाहा॑ऽनूराधेभ्यःस्वाहा᳚।मित्रधेया॑यस्वाहा
ऽभिजि॑त्यै स्वाहा᳚ ।इन्द्रा॑यस्वाहा᳚ ज्येष्ठायैस्वाहा᳚।
ज्येष्ठया॑य स्वाहाऽभिजि॑त्यै स्वाहा᳚ ।प्रजाप॑तये
स्वाहा मूला॑य स्वाहा᳚ ।प्रजायै स्वाहा᳚ ।अद्भ्यः
स्वाहा॑ऽषाढाभ्यः स्वाहा᳚ ।समुद्राय स्वाहा
कामा॑य स्वाहा᳚ ।अभिजि॑त्यै स्वाहा᳚ ।विश्वे᳚भ्यो
देवेभ्यः स्वाहा॑ऽषाढाभ्यः स्वाहा᳚ ।अनपजय्याय
स्वाहा जित्यै स्वाहा᳚ ।ब्रह्म॑णे स्वाहा॑ऽभिजिते
स्वाहा᳚ ।ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजि॑त्यै स्वाहा᳚ ।
विष्ण॑वे स्वाहा᳚ श्रोणायै स्वाहा᳚ ।श्लोका॑य स्वाहा᳚
श्रुतायस्वाहा᳚ ।वसु॑भ्यः स्वाहा श्रवि॑ष्ठाभ्यः
स्वाहा᳚ ।अग्रा॑य स्वाहा परी᳚त्यै स्वाहा᳚ ।वरु॑णाय
स्वाहा शतभि॑षजे स्वाहा᳚ ।भेषजेभ्यः स्वाहा᳚
।अजायैक॑पदे स्वाहा᳚ प्रोष्ठपदेभ्यःस्वाहा᳚।तेज॑से
स्वाहा᳚ ब्रह्मवर्चसाय स्वाहा᳚ ।अहि॑ये बुध्निया॑य
स्वाहा᳚ प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा᳚ ।पूष्णे स्वाहा॑ रेवत्यै
स्वाहा᳚।पशुभ्यःस्वाहा।अश्विभ्याꣳस्वाहा᳚ऽश्वयु

ग्भ्याꣳ स्वाहा᳚ ।श्रोत्रा॑य स्वाहा श्रुत्यै स्वाहा᳚ ।
यमाय स्वाहा॑ऽपभरणीभ्यः स्वाहा᳚ ।राज्याय
स्वाहाऽभिजि॑त्यै स्वाहा᳚ ।अमावास्या॑यै स्वाहा
कामा॑य स्वाहा ग॑त्यै स्वाहा᳚ ।चन्द्रम॑से स्वाहा᳚
प्रतीदृश्या॑यैस्वाहा᳚।अहोरात्रेभ्यःस्वाहा᳚ऽर्धमासे
भ्यः स्वाहा᳚ ।मासे᳚भ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहा᳚ ।
संवत्सराय स्वाहा᳚ ।अह्ने स्वाहा रात्रि॑यै स्वाहा᳚ ।
अति॑मुक्त्यै स्वाहा᳚ ।उषसे स्वाहा व्यु॑ष्ट्यै स्वाहा᳚।
व्यूषुष्यै स्वाहा व्युच्छन्त्यै स्वाहा᳚ ।व्यु॑ष्टायैस्वाहा᳚।
नक्ष॑त्राय स्वाहो॑देष्यतेस्वाहा᳚।उद्यतेस्वाहोदि॑ताय
स्वाहा᳚ ।हर॑से स्वाहा भर॑से स्वाहा᳚ ।भ्राज॑से
स्वाहा तेज॑से स्वाहा᳚ ।तप॑से स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय
स्वाहा᳚ ।सूर्या॑य स्वाहा नक्ष॑त्रेभ्यःस्वाहा᳚।प्रतिष्ठायै
स्वाहा᳚ ।आदि॑त्यै स्वाहा᳚ प्रतिष्ठयै स्वाहा᳚ ।विष्ण॑वे
स्वाहा॑ यज्ञाय स्वाहा᳚ ।प्रतिष्ठायै स्वाहा᳚ ॥
दधिक्राविण्णो॑ अकारिषं जिष्णोरश्व॑स्यवाजिनः॑।
सुरभि नो मुखा॑करत् प्रण आयूꣳ॑षि तारिषत् ॥
आपोहिष्ठाम॑योभुवस्तान॑ऊर्जेद॑धातन।महेरणा॑य
चक्ष॑से ॥योवः॑ शिवत॑मो रसस्तस्य॑ भाजयतेहनः॑
। उशतीरि॑व मातरः॑ ॥तस्मा अर॑ गमाम वो
यस्य क्षया॑य जिन्व॑थ । आपो॑ जनय॑था च नः ॥
उदु॑त्तमं व॑रुणपाश॑मस्मदवा॑धमं विम॑ध्यमꣳ
श्र॑थाय ।अथा॑वयमा॑दित्यव्रतेतवाना॑गसोअदि॑तये
स्याम ।अस्त॑भ्नाद्द्यामृ॑षभो अन्तरि॑क्षममि॑मीत
वरिमाण॑पृथिव्याआसी॑दद्विश्वाभुव॑नानिसम्राड्वि
श्वेत्तानि वरु॑णस्य व्रतानि॑ ।यत्किञ्चेदम्व॑रुणदैव्ये

जनें॑ऽभिद्रो॒हं म॑नु॒ष्या᳚श्चरामसि ।अचि॑त्ती॒यत्तव॒
धर्मा॑ युयोपि॒म मा न॒स्तस्मा॒देन॑सो देव रीरिषः ॥
कि॒त॒वासो॒ यद्रि॑रि॒पुर्न दी॒वि यद्वा॑घा स॒त्यमु॒तयन्न
वि॒द्म ।सर्वा॒ ता विष्य॑ शिथि॒रेव॑ दे॒वथा॑ ते स्याम
वरुणप्रि॒यासः॑॥अव॑ते॒हेडो॑वरुण॒नमो॑भि॒रव॑य॒ज्ञे
भि॑रीमहे ह॒विर्भिः॑ ।क्षय॑न्न॒स्मभ्य॑मसुरप्रचेतो॒
राज॒न्नेना॑ꣳसिशिश्रथः कृ॒तानि॑ ॥
तत्वा॑यामि॒ ब्रह्म॑णा॒ वन्द॑मान॒स्तदाशा᳚स्ते॒
यज॑मानो ह॒विर्भिः॑ ।अहे॑डमानो वरुणे॒ह
बो॒ध्युरु॑शꣳस॒ मा न॒ आयुः॒ प्रमो॑षीः ॥
हिर॑ण्यवर्णाः॒ शुच॑यः पाव॒का यासु॑ जा॒तः
क॒श्यपो॒ यास्विन्द्रः॑ ।अ॒ग्निं या गर्भ॑म् दधि॒रे
विरू॑पा॒स्तान॒ आप॒श्शꣳ स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥
यासा॒ꣳ राजा॒ वरु॑णो॒ याति॒ मध्ये॑ सत्यानृ॒ते
अ॑व॒पश्य॒म् जना॑नाम् ।म॒धु॒श्चुत॒श्शुच॑यो॒ याः
पा॑व॒कास्ता न॒ आप॒श्शꣳ स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥
यासा᳚म् दे॒वा दि॒वि कृ॒ण्वन्ति॑ भ॒क्षं या अ॒न्तरि॑क्षे
बहु॒धा भव॑न्ति ।याः पृ॑थि॒वीम् पय॑सो॒न्दन्ति
शु॒क्रास्ता न॒ आप॒श्शꣳ स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥
शि॒वेन॑ मा॒ चक्षु॑षा पश्यतापश्शि॒वया॑ त॒नुवोप॑
स्पृशत॒ त्वच॑म् मे ।सर्वा॑ꣳ अ॒ग्नीꣳ र॑प्सु॒षदो॑ हुवो
वो॒ मयि॒ वर्चो॒बल॒मोजो॒निध॑त्त॥पव॑मान॒स्सुव॒र्जनः॑
। प॒वित्रे॑ण॒ विच॑र्षणिः ।यः पोता॒ स पु॑नातु मा ।
पु॒नन्तु॑ मा देवज॒नाः ।पु॒नन्तु॒ मन॑वो धि॒या ।
पु॒नन्तु॒ विश्व॑ आ॒यवः॑ ।जात॑वेदः पवित्र॑वत् ।
प॒वित्रे॑ण पुनाहि मा ।शु॒क्रेण॑ देव॒दीद्य॑त् । अग्ने॒
क्रत्वा॒ क्रतू॒ꣳ रनु॑ ।यत्ते॑ प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑ । अग्ने॒
वित॑तमन्त॒रा ।ब्रह्म॒ तेन॑ पुनीमहे । उ॒भाभ्या᳚म्
देवसवितः ।प॒वित्रे॑ण स॒वेन॑ च । इ॒दं ब्रह्म॑
पुनीमहे ।वै॒श्व॒दे॒वी पु॑न॒ती दे॒व्यागा᳚त् । यस्यै᳚
ब॒ह्वीस्त॒नुवो॑ वी॒तपृ॑ष्ठाः ।तया॒ मद॑न्तः सध॒माद्ये॑षु
। व॒यꣳ स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम् ।वै॒श्वा॒न॒रो
र॒श्मिभि॑र्मा पुनातु । वातः॑ प्रा॒णेने॑षि॒रो म॑यो॒ भूः।
ध्यावा॑पृथि॒वी पय॑सा॒ पयो॑भिः । ऋ॒तावरी॑ य॒ज्ञिये॑
मा पुनीताम् ।बृ॒हद्भिः॑ सवि॒तस्तृभिः॑ ।
वर्षि॑ष्ठैर्दे॒वमन्म॑भिः ।अग्ने॒ दक्षैः᳚ पुनाहि मा ।
येन॑दे॒वा अपु॑नत ।येनापो॑ दि॒व्यंकशः॑ । तेन॑
दि॒व्येन॒ ब्रह्म॑णा ।इ॒दं ब्रह्म॑ पुनीमहे । यः
पा॑वमा॒नीर॒ध्येति॑ ।ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑त॒ꣳ रस᳚म् ।
सर्व॒ꣳ स पू॒तम॑श्नाति ।स्व॒दि॒तम् मा॑त॒रिश्व॑ना ।
पा॒व॒मानीर्यो अ॒ध्येति॑ ।ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑त॒ꣳ रस᳚म्
। तस्मै॒ सर॑स्वती दुहे ।क्षी॒रꣳ स॒र्पिर्मधू॑द॒कम् ।
पा॒व॒मा॒नीस्स्व॒स्तय॑नीः ।सु॒दु॒घा॒हि पय॑स्वतीः ।
ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑तो॒ रसः॑ ।ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृत॑ꣳ हि॒तम् ।
पा॒व॒मा॒नीर्दि॑शन्तु नः ।इ॒मं लो॒कमथो॑ अ॒मुम् ।
कामा॒न्थ्सम॑र्धयन्तु नः ।दे॒वीर्दे॒वैः स॒माभृ॑ताः ।
पा॒व॒मा॒नीस्स्व॒स्त्यय॑नीः ।सु॒दु॒घा॒हि घृ॑त॒श्चुतः॑ ।
ऋषि॑भि॒स्संभृ॑तो॒ रसः॑ ।ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृत॑ꣳ हि॒तम् ।
येन॑ दे॒वाः प॒वित्रे॑ण ।आ॒त्मान॑ पुन॒ते सदा᳚ । तेन॑
स॒हस्र॑धारेण ।पा॒व॒मा॒न्यः पु॑नन्तु मा।प्रा॒जा॒प॒त्यम्
प॒वित्र᳚म् ।श॒तोद्या॑मꣳ हिर॒ण्मय᳚म् । तेन॑ ब्रह्म॒
वि॒दो॑ व॒यम् ।पू॒तं ब्रह्म॑ पुनीमहे । इन्द्र॑स्सुनी॒ती

सुहमां पुनातु ।सोमंस्स्वुस्त्या वरुंणस्सुमीच्याँ ।
यमो रजाँ प्रमृणाभिः पुनातु मा ।
जातवेंदा मोर्जयंन्त्या पुनातु । भूर्भुवुस्सुवः ।
तच्छं योरावृंणीमहे । गातुं युज्ञायं ।
गातुं यज्ञपंतये । दैवींस्स्वुस्तिरंस्तु नः ।
स्वुस्तिर्मानुंषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिंगातु भेषुजम् ।
शन्नों अस्तु द्विपदें । शं चतुंष्पदे ।
ओं शान्तिुश्शान्तिुश्शान्तिः ।

नमो ब्रह्मंणे नमों अस्त्वुग्नये नमः पृथिव्यै नमु
ओषंधीभ्यः ।नमों वाचे नमों वाचस्पतंये विष्णंवे
बृहुते कंरोमि ॥ओं शान्तिुश्शान्तिुश्शान्तिः ।

॥ प्रोक्षण मन्त्राः ॥

आपोहिष्ठामंयोभुवुस्तानंऊर्जेदंधातन।मुहेरणांय
चक्षंसे ॥योवः शिवतंमो रसुस्तस्यं भाजयतेहनः
। उुशतीरिंव मातरः ॥तस्मा अरं गमाम वो
यस्यु क्षयांयु जिन्वंथ । आपों जुनयंथा च नः ॥
देवस्यं त्वा सवितुः प्रंसुवे । अश्विनोंर्बाहुभ्याँम् ।
पूष्णो हस्ताँभ्याम् ।अश्विनोर्भैषंज्येन । तेजंसे
ब्रह्मवर्चुसायाभिषिंञ्चामि ॥देवस्यं त्वा सवितुः
प्रंसुवे । अश्विनोंर्बाहुभ्याँम् । पूष्णो हस्ताँभ्याम् ।
सरंस्वत्यै भैषंज्येन।वीर्यायान्नाद्यांयाभिषिंञ्चामि॥
देवस्यं त्वा सवितुः प्रंसुवे । अश्विनोंर्बाहुभ्याँम् ।
पूष्णो हस्ताँभ्याम् ।इन्द्रंस्येन्द्रियेणं । श्रिये यशंसे
बलांयाभिषिंञ्चामि॥देवस्यंत्वासवितुःप्रंसुवेंऽश्वि
नोंर्बाहुभ्याँ पूष्णो हस्ताँभ्याꣳसरंस्वत्यै वाचो
यन्तुर्यन्त्रेणाग्नेस्त्वा साम्राँज्येनाभिषिंञ्चामि ॥
देवस्यं त्वा सवितुः प्रंसुवेंऽश्विनोंर्बाहुभ्याँ पूष्णो
हस्ताँभ्याꣳसरंस्वत्यैवाचोयन्तुर्यन्त्रेणबृहस्पतें
स्त्वा साम्राँज्येनाभिषिंञ्चामि ॥
द्रुपदादिव मुञ्चंतु । द्रुपदादिवेन्मुंमुचानः ।
स्विन्नः स्नात्वी मलांदिव । पूतं पुवित्रेंणेवाज्यम्
आपंश्शुन्धन्तु मैनंसः ।
आपो वा इदꣳ सर्वं विश्वा भूतान्यापः प्राणा वा
आपःपुशव आपोऽन्नमापोऽमृतमापः सुम्राडापों
विराडापःस्वुराडापुश्छन्दाꣳस्यापोज्योतीꣳष्यपो
यजूꣳष्यापंस्सुत्यमापुस्सर्वा देवताआपोभूर्भुवुस्सु
वुराप ओं ॥

॥ उदकशान्ति - मन्त्रपाठः समाप्तः ॥